

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ನವೆಂಬರ್ - 2010

ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಪರಸ್ಪರ ಕೆಸರು ಎರೆಚಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ
ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮಣ್ಣಿನ ಮಕ್ಕಳು ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10.00

With Best Compliments from:

SVR Agencies

NO.2, 3rd Cross Kalasipalyam,
New Extention Bangalore - 560 002.

Grams : Equipments : Tel : 080 - 22222301
Fax : 080 - 22224497

Distributors For : ASPEE Sprayers and Dusters for
Agriculture and Horticulture

CONSIGNMENT : M/S DSM ENGINEERING
AGENTS FOR PLASTICS
(INDIA) PVT. LTD
Thermoplastic PloysterGranules
(CENKITE) Polyamisse Granules
(CENKALON)

ಅಪರಂಜಿ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಸಂಪುಟ 28

ಸಂಚಿಕೆ - 2

ನವೆಂಬರ್ - 2010

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರು

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಎಸ್. ಆನಂದ

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಶ್ರೀ ಜಿ. ನಾಗೇಶ್

ಶ್ರೀ ವಿ.ಆರ್. ನಾಥ್

ಶ್ರೀ ಎ.ಆರ್. ರಾಜಗೋಪಾಲ್

ಶ್ರೀ ಕೆ. ರವೀಂದ್ರ

ವಿಶೇಷ ಆಹ್ವಾನಿತರು

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್

ಶ್ರೀ ಆರ್.ಎಸ್. ಪ್ರಶಾಂತ್

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು

ಶ್ರೀ ಅ.ರಾ.ಸೇ.

ಚಂದಾ ವಿವರ:

ಜಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10/-

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 100/-

ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ: ರೂ. 750/-

ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ:

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ

ಮುದ್ರಣ: ರವಿ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್

ಅಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ:

ಒಮೇಗಾ ಲೇಸರ್ ಟೆಕ್

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ.....

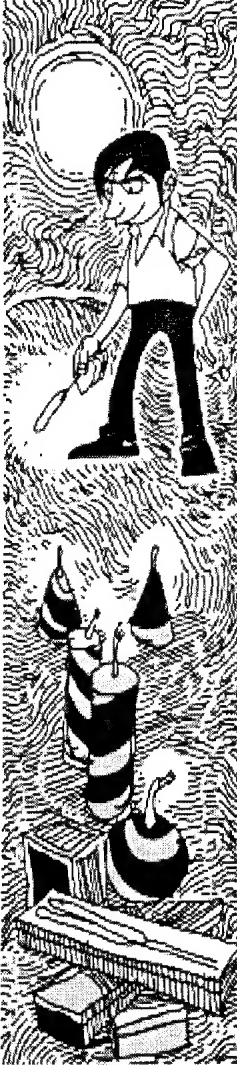
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ	ಶಿವಕುಮಾರ್	3
ಪುರುಸೊತ್ತಿನ....	ಎ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ	6
ಸರ್ವಂ ಬಿ.ಪಿ...	ಸೂತ್ರಧಾರ ರಾಮಯ್ಯ	11
ಪ್ರೇಮ ಪತ್ರ	ಗೌತಮ	13
ಅಯ್ಯೋ ದೇವ್	ಪ್ರಾಣೇಶ ಗುಡಿ	15
ಹುರುಳಿಕಟ್ಟು	ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	18
ಬಹಿರಂಗ ಪತ್ರ	ಆನಂದ	20
ರಜನಿಕಾಂತ್..		22
ಐಡೆಂಟಿಟಿ...	ಸಿ.ಆರ್. ಸತ್ಯ	23
ತುಂತುರು	ದಂನಆ	26
ವಾಸ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ....	ಅರುಂಧತಿ ಜೋಶಿ	27
ವರ್ಷದಲ್ಲಿ....	ಗುರು	30
ವಿಕಾಸ ಸೌಧ...	ಇ.ಆರ್. ರಾಮಚಂದ್ರನ್	34
ನೂರು ಮೋರಿ...	ಎನ್. ರಾಮನಾಥ್	38

ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003. email: aparanji@hotmail.com

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ: ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು, ಅಪರಂಜಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ,
ನಂ. 96, 'ಸುಕೇಶವ' ಎರಡನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, 20ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮೊದಲನೇ ಫೇಸ್, ಬಿ.ಟಿ.ಎಂ. ಲೇಔಟ್,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 068. ದೂರವಾಣಿ: 080-26688488. email: brmurthy@dataone.in

ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ

● ಪ್ರಕಾಶ್

ಈರುಳ್ಳಿ ದರ ಗಗನಕ್ಕೆ - ಸುದ್ದಿ

● ಕಣ್ಣೀರು ತರಿಸುವ ಸಂಗತಿ !!

★★★

ಆಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಿದೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ - ಶೀರ್ಷಿಕೆ

● ವೈದ್ಯರನ್ನ ಎಲ್ಲಿಂದ ತರೋಣ ?!

★★★

ಐ.ಸಿ.ಐ.ಸಿ.ಐ. ಬ್ಯಾಂಕ್ : 76 ಲಕ್ಷ ರೂ ಲೂಟಿ - ಪತ್ರಿಕೆ

● I SEE !!

★★★

ವಾಹನ ಮಾರಾಟಗಳ ಹೆಚ್ಚಳ - ವಾಣಿಜ್ಯ ಸುದ್ದಿ

● ರಸ್ತೆಗಳು ಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ !!

★★★

“ಮಾಡೋ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ರೆಸಾರ್ಟಿಗೆ ಹೋದನಂತೆ”

● ಹೊಸ ಗಾದೆ !!

★★★

“ಹಾದಿ ತಪ್ಪಿದ ರಾಜಕೀಯ” - ಶೀರ್ಷಿಕೆ

● ಹಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಎಂದು ಇತ್ತು ಸ್ವಾಮಿ ಅದು ?!

★★★

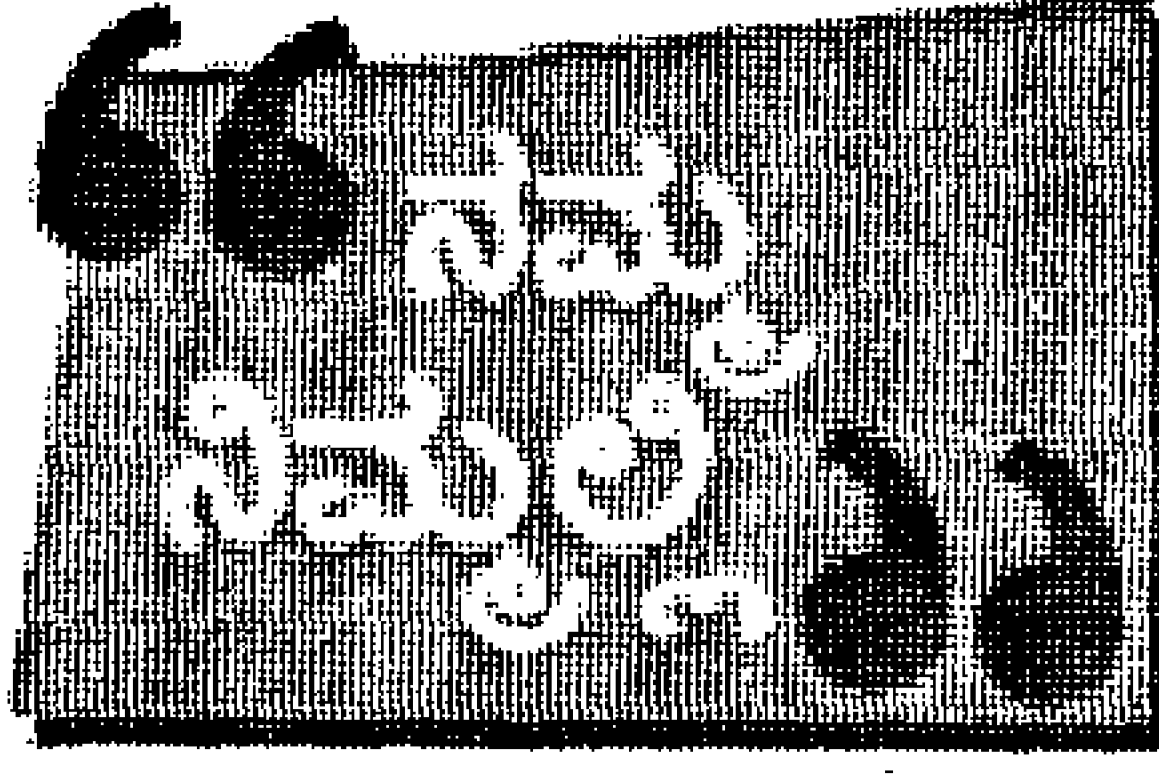
ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಹೆಗಲ ಮೇಲಿನ “ಭಾರ” ತೀರ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ !!

★★★

ಕಲ್ಯಾಣಿಯವರ ಮೋಡಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅಪರಂಜಿ ಸಂತಸಪಟ್ಟಳಂತೆ

★★★

ಅಪರಂಜಿ ಓದುಗರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ಶುಭಾಶಯಗಳು

ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ವೃತ್ತಿ ಸಂಸ್ಥೆ, “ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಆಫ್ ಇಂಜಿನೀರಿಂಗ್”ನ ನೂರ ಏವತ್ತನೆಯ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದ ಅಂಗವಾಗಿ “ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಸಂವಹನ” ಅಂತ ಒಂದು ಪ್ರಶೋತ್ತರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದರು. “ನಾನೆಂಥಾ ವಿಜ್ಞಾನಿ ರೀ” ಅಂತ ಹೇಳಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನೋಡಿದೆ. “ವಿಜ್ಞಾನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಎರಡೂ ವಿಷಯಗಳನ್ನ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. ಅಲ್ಲದೇ ಇಡೀ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತೆ, ನೀವು ಬರಲೇ ಬೇಕು” ಸಂಚಾಲಕ ಸುರೇಶ್ ಅಂದ. “ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಮೊದಲಿಗರಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸುವ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಖಂಡಿತ ಸ್ಥಾನ ಇದೆ” ಅಂತ ಅವ ಅನ್ನಲಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆ.

ಅದೊಂದು ಬೆಳಗಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ. ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಕ್ಕಳು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದರು. ಶಿವಾಜಿನಗರದ ಮುಸ್ಲಿಂ ಬಾಲಕಿಯರ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳ ಶುಭ್ರ ಬಿಳಿಯ ಫ್ರಾಕ್, ಅಲಸೂರಿನ ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳ ಚಾಕೋಲೇಟ್ ಮತ್ತು ಬಿಳಿಯ ಚೌಕಗಳ ಚಡ್ಡಿ ಷರಟು, ಕಡು ನೀಲಿ, ಕಂದು, ಇವೆಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಸಮವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಕಲೆತಿದ್ದನ್ನು ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಅದೊಂದು ವರ್ಣರಂಜಿತ ಚಿತ್ತಾರದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಗಿಜಿಗಿಜಿ, ಕಲರವ, ನಗು, ಕೂಗು, ಇವುಗಳು ಸಭೆಯನ್ನು ತುಂಬಿದ್ದವು. ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಿತ್ರ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ, ಭಟ್, ಸುಬ್ರಮಣ್ಯಂ ಮತ್ತಿತರರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಇದಿರುನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದವು.

ಹತ್ತು ಘಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಎಂದಿನಂತೆ ಸ್ವಾಗತ, ಪರಿಚಯಗಳಾದನಂತರ ಸಂಚಾಲಕ ಸುರೇಶ್, “ಮಕ್ಕಳೇ, ಈ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲಿನ ಗಣ್ಯರೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ವಿಜ್ಞಾನ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗಿರುವ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಇವರುಗಳಿಂದ ಉತ್ತರ ಪಡೆಯಬಹುದು” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕುಳಿತ. ಗಿಜಿಗಿಜಿಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಸ್ನಿಗ್ಧಮೌನ ಆವರಿಸಿತು. ಖ್ಯಾತ ಬರಹಗಾರ ಕೆನೆತ್ ಆಂಡರ್ಸನ್ ತನ್ನ ಬೇಟೆ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೃಶ್ಯವನ್ನ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಚಿಲಿಪಿಲಿ ಗುಟ್ಟುತಿರುವ ಹಕ್ಕಿಗಳು, ಕಿಚಿಕಿಚಿ ಸದ್ದುಮಾಡುವ ಕೀಟಗಳು ಇವೆಲ್ಲಾ ವನರಾಜ ಹುಲಿರಾಯ ತಮ್ಮ ಸನಿಹಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೂ ನಿಲ್ಲಿಸಿ

ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಾತರತೆಯ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಆವರಿಸುವ ದೃಶ್ಯ ಅದು. ಮಕ್ಕಳ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ನನಗೆ ಆ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿತು. ಕೊನೆಗೊಬ್ಬ ಕೋಣನಕುಂಟೆ ಶಾಲೆಯ ಧೀರ ಎದ್ದು ನಿಂತು “ಕಾರು ಸ್ಕೂಟರುಗಳಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ರೋಲನ್ನೇ ಯಾಕೆ ಬಳಸಬೇಕು. ನೀರನ್ನು ಬಳಸಿ ಯಾಕೆ ಸ್ಕೂಟರ್ ಓಡಿಸುಕ್ಕೆ ಆಗುಲ್ಲ” ಅಂತ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ, ಕೊನೆಗಾದರೂ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂತಲ್ಲಾ ಅಂತ ಸಮಾಧಾನದ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು ಉತ್ತರಿಸಲು ಮುಂದಾದರು.

ಹೀಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ಎರಡು ಘಂಟೆಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆದಹಾಗೇ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯವರ ಉತ್ತರ ಮುಗಿದ ತಕ್ಷಣ ನಾನು ಎದ್ದು ನಿಂತೆ. “ಈಗ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಬಿಳೀ ಹಾಳೆ ಮತ್ತು ಪೆನ್ಸಿಲ್‌ಗಳನ್ನ ಹಂಚಲಾಗುತ್ತೆ. ಐದು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀವು ಕೇಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಬರೆದು ನಮ್ಮ ಸಂಚಾಲಕರಿಗೆ ಕೊಡಿ. ಆಮೇಲೆ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಉತ್ತರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿವಿ” ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ. ಹಾಳೆಗಳ ವಿತರಣೆ ಭರದಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಸಡಗರ ತುಂಬಿತು. ಸುಮಾರು ನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ನಮ್ಮಡೆಗೆ ಬಂದವು. ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಔಟ್ ಆಫ್ ದ ಬಾಕ್ಸ್ ಅಂತಾರಲ್ಲಾ ಆ ರೀತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು.

ಶಿವಾಜಿನಗರದ ಶಾಲೆಯ ಸುರೈಯ್ಯಾ ಟಾಚ್ ಎಂಬ ಹುಡುಗಿ “ವಿಮಾನಗಳು ಅಪಘಾತಕ್ಕೆ ಈಡಾದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿನ ಬ್ಲಾಕ್ ಬಾಕ್ಸ್‌ಗೆ ಏನೂ ಹಾನಿಯಾಗಲ್ಲ ಅಂತಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಇಡೀ ವಿಮಾನವನ್ನು ಬ್ಲಾಕ್ ಬಾಕ್ಸ್‌ನಿಂದಲೇ ಯಾಕೆ ತಯಾರಿಸಬಾರದು?” ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಳು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹುಡುಗ, “ಗೊಬ್ಬರ, ನೀರು ಇವೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಇದ್ದರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೂವುಗಳು, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಲ್ಲಾ ಯಾಕೆ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ಘಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಪ್ರಶೋತ್ತರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ನಡೆಯಿತು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಕೊನೆಗೆ, ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಐದು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಸುರೇಶ್ ಅನೌನ್ಸ್ ಮಾಡಿ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ನಮ್ಮನ್ನು ತಲಾ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಯಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯನ್ನು ಅರಿಸುವಂತೆ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡ. ನಾನು ಬ್ಲಾಕ್ ಬಾಕ್ಸ್ ಹುಡುಗಿ ಸುರೈಯ್ಯಾಳನ್ನು ಬಹುಮಾನಕ್ಕೆ ಆರಿಸಿದೆ. ಬಹುಮಾನ ವಿತರಣೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಸುರೈಯ್ಯಾಳ ಸರದಿ ಬಂದಾಗ ಸುರೇಶ್, “ಸೂರ್ಯ” ಅಂತ ಕೂಗಿದ. ನಾನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹಿಂದಿನ ಸಾಲಿನಿಂದ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬ ಎದ್ದು ನಿಂತು, ನಡೆದು ಬರಲು ವೇದಿಕೆಯತ್ತ ನಡೆದುಬರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

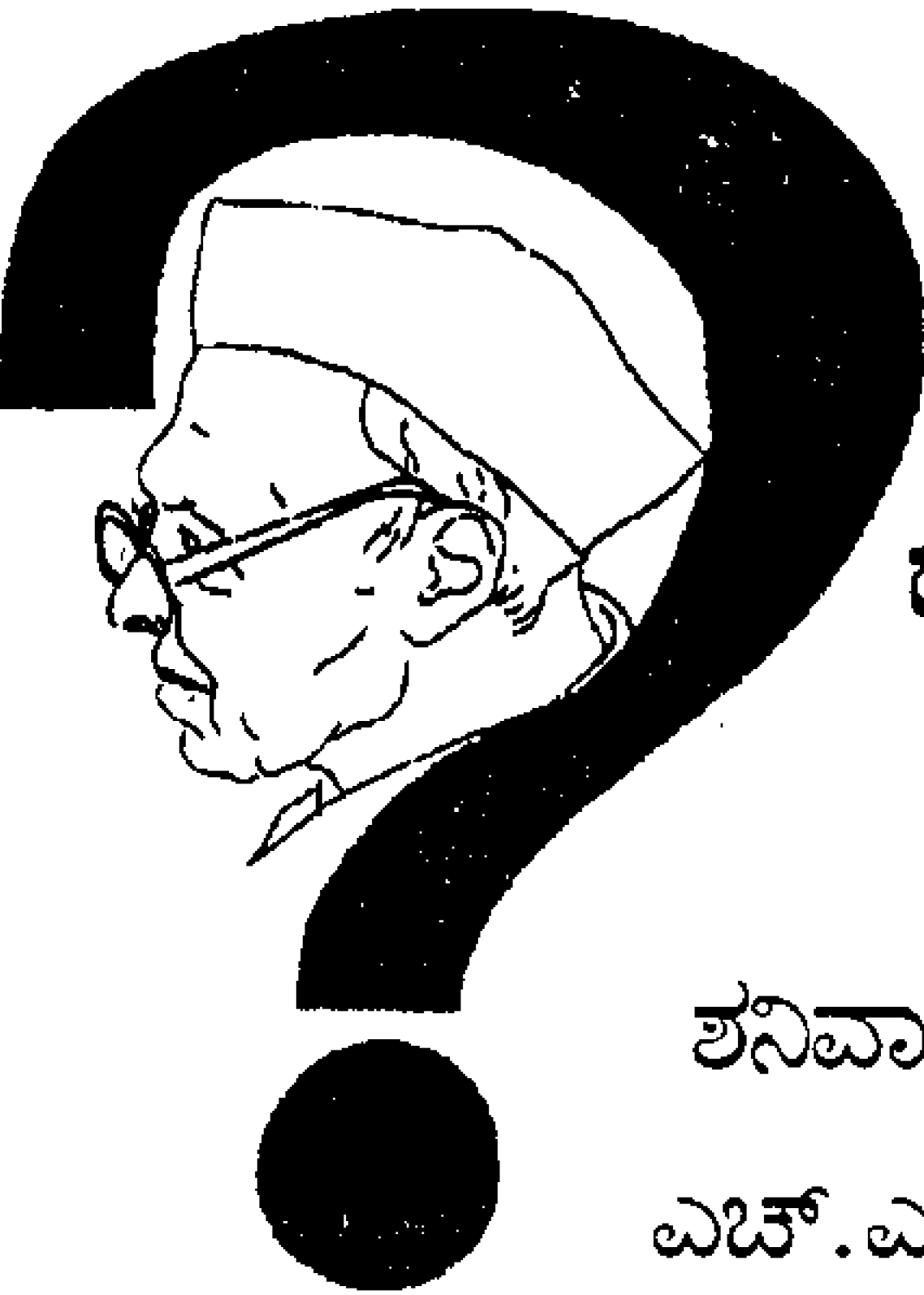
ಬಹುಮಾನಿತರ ಹೆಸರನ್ನು ನಮೂದಿಸುವಾಗಿನ, ಕರೆಯುವಾಗಿನ ಅಲಕ್ಷ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ನನಗೆ ಮೈಯ್ಯೆಲ್ಲಾ ಉರಿಯಿತು. ತಾಳ್ಮೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಮುಂದುವರಿಕೆಗೆ ಬಹು ಅಗತ್ಯ ಅಂತ ಎಲ್ಲೋ ಓದಿದ್ದೆ. “ಸುರೇಶ್, ಹೆಸರನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಓದಿ. ಅದು ಸುರೈಯ್ಯಾ ಅಂತ ಇರಬೇಕು ಅಲ್ಲವೇ” ಅಂತ ಶಾಂತವಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದೆ. ಆತ ಒಡನೆಯೇ “ಸಾರಿ ಸರ್” ಎನ್ನುತ್ತಾ “ಸುರೈಯ್ಯಾ” ಅಂತ ಸರಿಯಾಗಿ ಓದಿದ. ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಕರೆಯನ್ನು

ಕೇಳಿ ಆ ಬಾಲಕಿಯ ಮುಖ ಸಂತಸದಿಂದ ಅರಳಿತು. ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಬಳಿಕ ಹತಾಶೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಕರೆದು ಅವನಿಗೂ ಸಮಾಧಾನ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದ್ದಾಯಿತು.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಾನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಟಿ.ವಿ. ಕಾಮಿಡಿ ಸೀರಿಯಲ್ ನೋಡಿದ್ದೆ. ಲಿಟ್ಲೆ ಬ್ರಿಟನ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಆ ಸೀರಿಯಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಶ್ವೇತ ವರ್ಣೀಯರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಚುಚ್ಚಿ ನಗುವ ಪ್ರಸಂಗವೊಂದು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬಿಳಿಯ ಮಹಿಳೆ ಒಬ್ಬ ಇಂಡಿಯನ್ ಮಹಿಳೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ಇಂಡಿಯನ್ ಮಹಿಳೆ ಎಷ್ಟು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೂ ಆ ಬಿಳಿಯ ಮಹಿಳೆ, “ಕಮ್ ಎಗೇನ್” (ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳು) ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ಕಿವಿಗಳು ಇವಳ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಿವುಡಾಗಿರುವುದನ್ನು ಬಹು ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದರು ಆ ಸೀರಿಯಲ್‌ನಲ್ಲಿ.

ತನಗೆ ದಿನನಿತ್ಯ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ ಹೆಸರನ್ನು ಅಂದು ಸುರೇಶ್ ತಪ್ಪು ತಪ್ಪಾಗಿ ಬಹುಮಾನಿತರ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿದ್ದು ಒಂದು ಟ್ರಿವಿಯಲ್ ಮಿಸ್ಟೇಕ್ ಅನ್ನಬಹುದು ನೀವು. ನೂರು ಜನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂ ಬಾಲಕಿಯರು ಇದ್ದಾಗ ಆ ಬಾಲಕಿಯರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಗುವಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ಬಂದರೆ ಆ ಮಗುವಿನ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸ, ಆ ಬಾಲಕಿಯರೆಲ್ಲರಲ್ಲಿ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಎನ್ನುವ ಮೂಡುವ ಭಾವನೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ಕ್ವಲ್ಪಕ ವಿಷಯವಲ್ಲ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕಿರಣ್, ಸೌಮ್ಯ, ಮುನಿರಾಜು ಇವರುಗಳು ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ರೌಶಿನಿ ಬೇಗಮ್, ಸುರೈಯ್ಯಾ ಟಾಜ್ ಇವರೆಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಅಪರಿಚಿತ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊಂದದಿರುವ ಕಾಲ ಬೇಗನೆ ಬರಲಿ ಎಂದುಕೊಂಡು ನಾನು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದೆ.

ಶಿವಕುಮಾರ್

ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್

ಅರ್ಪಿಸುವ

ಡಾ|| ಎಚ್.ಎನ್. ಸಂಸ್ಮರಣೆಯ

ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ 2010

ಶನಿವಾರ, 25-12-2010 ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10.00ರಿಂದ

ಎಚ್.ಎನ್. ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರ, ಜಯನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು

ವಿವರಗಳಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯವರೆಗೂ ಕಾಯಲೇ ಬೇಕು.

ಪುರಸೂತ್ತಿನ ಹವ್ಯಾಸಗಳು

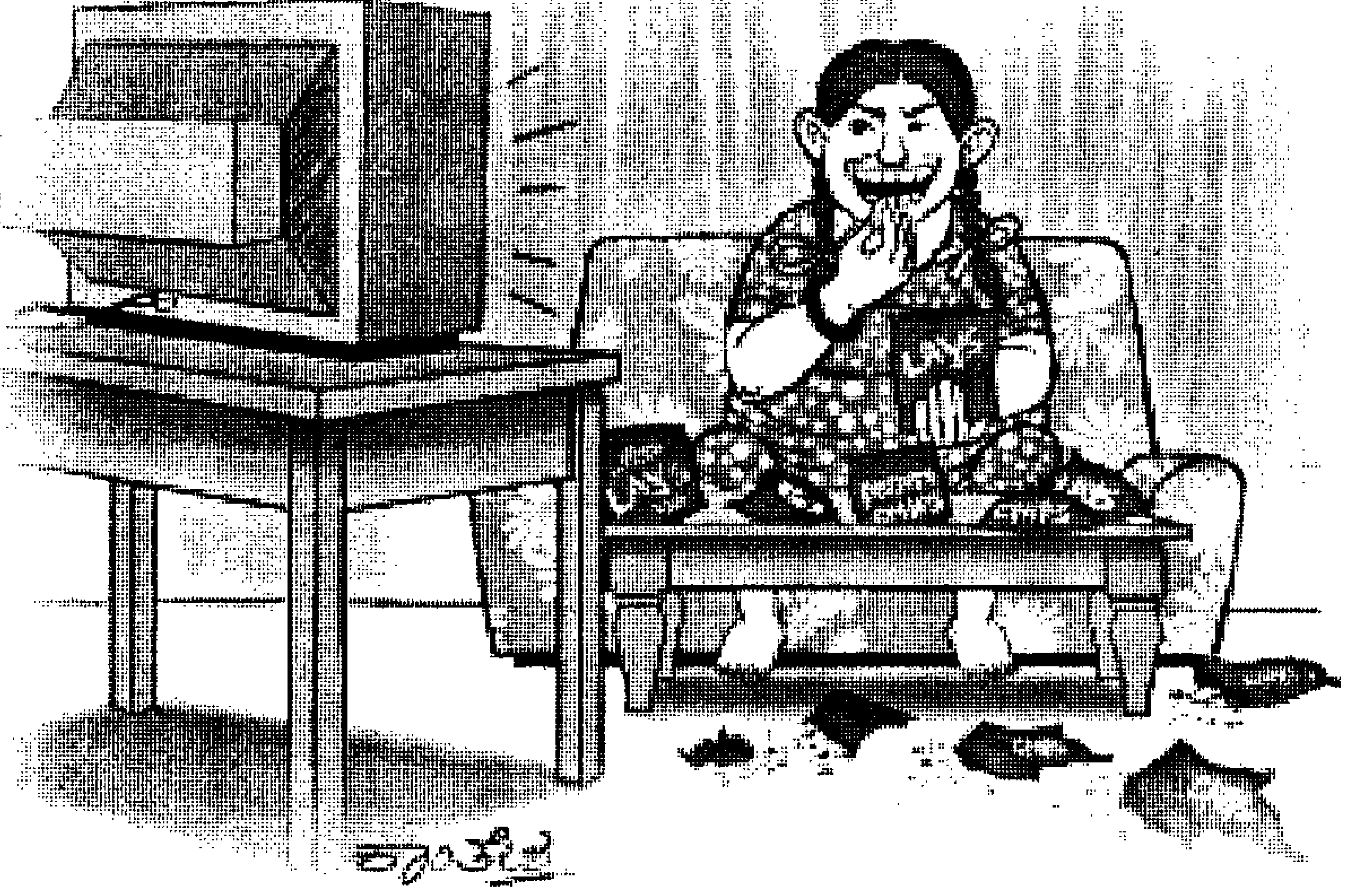
- ಎ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಎದ್ದೊಡನೆ ಈ ದಿನ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ದಿನಚರಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದು ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ. ಬಾಲ್ಯೆಯನ್ನು ಸಾಗಿಸಲು ಅದು ಅವಶ್ಯಕ. ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮೈಮುರಿಯುವಂತೆ ದುಡಿಯಬೇಕು. ಬಲವಂತ ಮಾಘಸ್ನಾನವಾದರೂ ಅಗತ್ಯ. ಅಪ್ರಿಯವಾದರೂ ಅನಿವಾರ್ಯ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಡಲೆಯಂತಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಓದದೆ ಉಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಓದಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಿಂದ ಹುಡುಕಿ ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಬರೆಯಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಒಂದು ಆತಂಕ ನಮ್ಮನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕಾದಂಬರಿ ಸೊಗಸಾಗಿಯೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕವಾದಾಗ ಆ ಸೊಗಸಿಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. ಪಾತ್ರರಚನೆ, ಕಥಾ ಸಂವಿಧಾನ, ಕಾದಂಬರಿಕಾರನ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ, ಸಂಸಾರದ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳು ನಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇತರರಲ್ಲಿರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ನಮಗೆ ರುಚಿಸದು. ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಾದವನಿಗೆ “ಗುಮಾಸ್ತನಾದರೇ ಸುಖ. ಬಂದ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ತೋಚಿದ ನಾಲ್ಕು ಪಂಕ್ತಿ ಗೀಚಿದರೆ ಆಯಿತು. ಹುಡುಗರು ಬರೆದ ಅಪದ್ಧವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರ ಮುಂದೆ ತಲೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ” ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಗುಮಾಸ್ತನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡಿ: “ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೇನು ಕೇಡು? ಹೇಗೂ ವಾರಕ್ಕೆರಡು ದಿನ ರಜ; ಇವತ್ತು ಗೌರಿ ಹಬ್ಬ ನಾಳೆ ಶುಭ ಶುಕ್ರವಾರ ಅಂತ ಆಗಾಗ ಶಾಲೆಯಿಲ್ಲ; ಇದು ಸಾಲದು ಅಂತ ಬೇಸಿಗೆ, ದಸರಾ, ಕ್ರಿಸ್‌ಮಸ್ ಅಂತ ಸ್ಕೂಲು ಮುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟು ಹಾಯಾಗಿ ಮನೇಲಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಸಂಬಳ ತಿನ್ನಬಹುದು” ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕುರಿತು ಆ ಎರಡು ವರ್ಗದವರೂ ಅಸೂಯೆ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗನ್ನಿಸುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೇ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಮಾಡುವ ವೃತ್ತಿ ನಮಗೆ ಕೆಲಸ. ಇತರರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ದೂರದ ಬೆಟ್ಟ ನುಣ್ಣಿಗೆ ತಾನೇ ಕಾಣಿಸುವುದು?

ದಿನ ನಿತ್ಯವೂ ಬರೀ ದುಡಿಮೆಯೇ ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಯಾಸವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಪುರಸೂತ್ತು ಬೇಕು. ದಿನಚರಿಯಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ಬೇರೇನಾದರೂ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದಾದರೆ ಆಗಲೂ ಬೇಸರ, ದುಗುಡ ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಕೆಲಸ ಕಡ್ಡಾಯವಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ದೇಹಕ್ಕೆ ಶ್ರಮವಾದರೂ ಅದು ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಉತ್ಸಾಹವಿರುತ್ತದೆ. ಇತರರ ಕಣ್ಣಿಗೆ

ಅದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿಯೇ ಕಾಣಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಅದು ಪ್ರಿಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಗುರಮಾಡಲು ನೆರವಾಗುವ ಆ ಬಗೆಯ ಹವ್ಯಾಸಗಳು ಕೆಲವನ್ನು ನಾವು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಪುರಸ್ಕೃತಿದ್ವಾಗ ಜಡತ್ವ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆವರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಫಲಿಗೇಗೆ ಮೂರು ವೇಳೆ ಮೈಮುರಿಯುತ್ತೇವೆ. ಬಾಯಿಬಿರಿಯುವಂತೆ ಆಕಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಹೊರಳಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನಿದ್ರೆ ಬರುವುದೂ ಉಂಟು. ಒಂದೆರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಇಹಲೋಕದ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನೇ ತೊರೆದು ಸಮಾಧಿಸ್ಥರಾಗಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಎಚ್ಚರವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನವೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದು ಬೆಳಗಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ನೆರವಾಗಿ ಬಚ್ಚಲು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹಲ್ಲುಜ್ಜಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆ. ಕ್ರಮೇಣ ಸುತ್ತಿನ ಸನ್ನಿವೇಶ ಜನರ ಓಡಾಟಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ವಾಸ್ತವ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ನಿದ್ರೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸು ನಮ್ಮನ್ನು ಬೇಡದ ಕೆಲಸದ ಕಡೆಗೇ ಎಳೆಯುತ್ತದೆ. ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡತೊಡಗುವುದೇನೂ ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. 'ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರಿ? ಸದ್ಯ ಸುಮ್ಮನಿರಿ' ಎಂದು ಮನೆಯವರು ಅಪಶಕುನ ನುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಸೋಲೊಪ್ಪದೆ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಹೀಗೆ ಹಟಮಾರಿತನದಿಂದ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಕೈಕಾಲು ಮುರಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಉಂಟು. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಅವಘಡದಿಂದೊದಗುವ ಯಾತನೆ ಸಹ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ನಮಗೆ ನಗು ಬರುತ್ತದೆ. 'ಏನು ಈ ಹುಚ್ಚು?' ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಪುರಸೂತ್ತಿದ್ದಾಗ ಬಗೆಬಗೆಯ ಚಪಲಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡುತ್ತವೆ. ಏನಾದರೂ ಪುಡಿ ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ಬಾಯಾಡಿಸಬೇಕೆಂಬುದೂ ಅಂತಹ ಒಂದು ಚಪಲ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟವಾದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ದುಡಿದ ಹೆಂಗಸರು ಒಂದು ಘಳಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಲು ದಿಂಬುಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಏಕೆ ತೊಂದರೆ ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದೋ ಅಥವಾ ಕೇಳಲು ಹಿಂದೇಟು ಹೊಡೆದೋ, ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಪಾಕಶಾಲೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಕುರುಕಲು ತಿಂಡಿಗಾಗಿ ಭೇಟಿಯಾಡಲು ಹೊರಡುತ್ತೇವೆ. ಆಗ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಕಣ್ಣುಕಟ್ಟಿ ಕಾಡಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಸಾರ ಹೂಡಿದ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ಮನೆಯಾಕೆ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಡಬ್ಬಗಳಿಗೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ಚೀಟಿ ಅಂಟಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಕಾಲ ಸವೆದಂತೆ ಹೊಗೆ ಹಿಡಿದು ಚೀಟಿಗಳು ಮಂಕಾಗುತ್ತವೆ; ಅಥವಾ ಹವಾಗುಣಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಉದುರಿಹೋಗಿರುತ್ತವೆ. ಮನೆಯಾಕೆಗೂ ಮುಂಚಿನ ಉತ್ಸಾಹವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಜಮಾನರು ಸಾಮಾನು ತಂದು ಹಾಕಿದಾಗ ಯಾವುದೂ ಖಾಲಿಯಾಗಿದ್ದ ಡಬ್ಬಕ್ಕೆ ತುಂಬಿರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಒಂದೊಂದು ಚೀಟಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಡಬ್ಬಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಣಕಿಸುತ್ತವೆ. 'ಹುರಿಗಳು' ಎಂಬ ಹಣೆಯ ಬರಹ ಇರುವ ಡಬ್ಬವನ್ನು ಕಂಡು ನಮ್ಮ ಬಾಯಿ ನೀರೂರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ಡಬ್ಬವೋ ಸುಲಭವಾಗಿ ತೆಗೆಯಲುಬಾರದು. ಒಂದು ಚಮಚ ಅಥವಾ ಪಾಕಶಾಲೆಯ ಮತ್ತಾವುದಾದರೂ ಆಯುಧದಿಂದ ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದು ಡಬ್ಬದೊಳಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವುದೇನು? ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿಯೋ ಸಾಸಿವೆಯೋ ಇರುತ್ತದೆ. ಎಂಥ ಆಶೆ! ಎಷ್ಟು ಶ್ರಮ! ಎಂಥ ಆಶಾಭಂಗ! ಆದರೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಲು ಮನಸ್ಸು ಒಗ್ಗದು. ಸಂಶೋಧನೆ ಮುಂದುವರಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಚೂರು ಕೊಬ್ಬರಿಯನ್ನಾದರೂ ತಿಂದು ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತೇವೆ.

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪ್ರಸಂಗಗಳೂ ಬರುವುದುಂಟು. ನಾವು ಮನೆಗೆ ಯಜಮಾನರಾಗಿದ್ದರೆ ತಾನೇ ಏನು? ಪಾಕಶಾಲೆಯ ಯಜಮಾನಿಕೆ ಮನೆ ಯಾಕೆಯದು ತಾನೆ? ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಬಾರದೆಂದುಕೊಂಡು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಅವರ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಅವರಿಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಎಚ್ಚರ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದಷ್ಟೂ ಆಭಾಸವಾಗುವುದೂ ಹೆಚ್ಚು. ಡಬ್ಬವೋ ಅಥವಾ ಅದರ ಮುಚ್ಚಳವೋ ಕೈಜಾರಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ಇಲಿಯೋ ಬೆಕ್ಕೋ ನುಗ್ಗಿ ಹಾವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು ನಿದ್ರಾಭಂಗವಾದ ಕೋಪದಿಂದ ಕೋಲು ಹಿಡಿದು ಅಡಿಗೆಯ ಮನೆಯನ್ನು ನುಗ್ಗಿದಾಗ-ನಮ್ಮ ನಾವು ಎಂದು ತಿಳಿದಮೇಲೆ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕೊಂಚ ಊಹಿಸಿ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶೇಷ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ತಿಳಿಸಬಹುದು. ಎಂಭತ್ತು ವಯಸ್ಸು ಮೀರಿದ ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮನೆಯ ಉಗ್ರಾಣವೇ ಅವರ ಮುಖ್ಯ ನೆಲೆ. ಈ ಉಗ್ರಾಣ ಅಡಿಗೆಯ ಮನೆಯ ಎದುರಿಗೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಅಡಿಗೆಯ ಕೋಣೆಗೆ ಅವರದು ಸರ್ವಕಾವಲು. ಹೊತ್ತಲ್ಲದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರೂ ಕಾಲು ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿ ಪತ್ತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಮಡಿಗೆ ಭಂಗ ತರುವರೋ ಎಂಬ ಚಿಂತೆ

ಅವರಿಗೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳ ಹಿಂದಿನ ದಿನ-ಮರುದಿನದ ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕಾಗಿ-ಉಪವಾಸದಲ್ಲಿ ನಿಯಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ಈ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ರುಚಿ ನೋಡಿಬಿಡುವರೋ ಎಂಬ ಆತಂಕ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಂಥ ದೊಡ್ಡವರು, ಸರಿ ತಪ್ಪುಗಳ ವಿವೇಚನೆಯುಳ್ಳವರು, ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿ ದಾಂಧಲೆ ಮಾಡಿ ಯಾರೆಂಬ ಅನುಮಾನ ಅವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಬಂದೀತು? ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾಲು ಸಪ್ಪಳವಾಯಿತೆಂದರೆ ಬಂದವರು ಮಕ್ಕಳೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡು “ಯಾರೋ ಅದು? ಮೆಲ್ಲಗೆ ನುಗ್ಗಿದೆಯಾ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ? ಕಳ್ಳ” ಎಂದು ಗದರಿಸಿ “ತಡಿ ಅವಳನ್ನ ಕರೀತೀನಿ” ಎಂದು ಹೆದರಿಸುವುದೂ ಉಂಟು. ನಮಗೆ ಆ ಅಸ್ತು ಪ್ರಯೋಗವಾದಾಗ, ಅವಳನ್ನು ಕರೆಯುವುದಾಗಿ ಬೆದರಿಸಿದಾಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿರಬಹುದು? ಅದೂ ಒಂದು ರಸನಿಮಿಷ. ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ನೆನೆದುಕೊಂಡು ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಆನಂದಪಡಬಹುದು.

ಪುರಸ್ಕೃತಿದ್ವಾರ ಪಾಕಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಸಿ ತಿನಿಸುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೊಸ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಹವ್ಯಾಸ ನನಗೆ ಬಲು ಪ್ರಿಯವಾದುದು. ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ದಿನದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪಾಕಶಾಲೆಯ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಕರೆ ಬಂದಾಗ ಹೇಳಲಾರದಷ್ಟು ಕೋಪ ಬರುತ್ತದೆ. ಮನೆಯವರ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ರೇಗಿ ಬೀಳಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತೂ ಗೊಣಗಿಕೊಂಡು ಈ ಮೂರು ದಿನ ಬದುಕನ್ನು ತಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅನ್ನ ಸಾರು ಮಾಡಿ ಬಡಿದು ಮನೆಯವರ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಾವಾಗಿಯೇ ಹುಚ್ಚಿದ್ದು ಪಾಕಸೃಷ್ಟಿಗೆ ತೊಡಗಿದಾಗ ಅನಿರ್ವಚನೀಯವಾದ ಆನಂದ; ಮಿತಿಮೀರಿದ ಉತ್ಸಾಹ. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನೋರಮೆಯರು ನಮ್ಮನ್ನು ಪಾಕಶಾಲೆಗೆ ಸ್ವಾಗತಿಸಿಯಾರೇ? ಮುಖ ಸೊಟ್ಟು ಮಾಡಬಹುದು; ಹುಬ್ಬು ಗಂಟಿಕ್ಕಬಹುದು. ‘ಸಾಕು, ನಿಲ್ಲಿಸಿ. ಇನ್ನು ಆ ಹರದ ತೆಗೆಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುತ್ತೆ’ ಎಂದು ರೇಗಾಡಬಹುದು. ಆ ಬೆದರಿಕೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಸೋಲದೆ ಮುಂದುವರಿದರೆ ‘ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ; ಹೋಗಿ. ನೀವೇನು ಎಳೆಯ ಮಕ್ಕಳೆ?’ (ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ವಯಸ್ಸನ್ನೂ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು) ಎಂದು ಬೇಸರದಿಂದ ಸುಮ್ಮನಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಪಾಕಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ನಾವು ಹೊರಟಾಗ ಮನೆಯ ಹೆಂಗಸರು ಏಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಆಗಾಗ ಯೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಓರಣವಾಗಿರುವ ಅಡಿಗೆಯ ಮನೆ ನಮ್ಮ ಕೈವಾಡದಿಂದ ಹದಗೆಡುವುದೆಂಬ ಅವರ ವಾದವೇನೋ ನ್ಯಾಯವಾದದ್ದೇ ಸರಿ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾದ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಭಯ. ನಾವು ನಡೆಸುವ ಪ್ರಯೋಗ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಮಹಾ ರುಚಿಕರವಾದ ತಿನಿಸು ಸಿದ್ಧವಾದರೆ ಅದರಿಂದ ಬರುವ ಕೀರ್ತಿ ಗಂಡಸು ಜಾತಿಗೇ ತಾನೇ? ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಭಂಗವಾದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದಲ್ಲವೆ? ಅಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ; ಅದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಿದೆ. ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಮೇಲುಗೈ ಆದರೆ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಬಡಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ಇಲ್ಲದ ಬಿಂಕ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಗಂಡಸರು ಅಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಲುಗೈ ಆದರೆ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ಕಷ್ಟ. ಕೊಂಬು ಕಹಳೆ ಉದಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕೈಚಳಕದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಜಂಭ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನಳ ಭೀಮಸೇನರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ತಾನೂ ಅವರ ಪಂಕ್ತಿಗೆ ಸೇರಿದವನೆನ್ನುತ್ತಾನೆ. ‘ಅನೂಚಾನವಾಗಿ, ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ಅಡಿಗೆ ತಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆ

ಸಿದ್ಧವಾದ ಹಕ್ಕು. ತಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯರಂಗವೇ ಪಾಕಶಾಲೆ; ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಗಂಡಸು ಈ ಅಡಿಗೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೆಂಗಸಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ' ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಪಾಪ, ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಹಿಂಯ್ಯಾಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಇರಬೇಕು. ನಾವು ಪಾಕಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೈಚಳಕ ತೋರಿಸಲು ಹೊರಟಾಗ ನಮ್ಮ ಹೆಂಗಸರು ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಲು ತೊಡಗುವುದು. ಆದರೆ-ಅವರ ಆರ್ಭಟಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಸೋತವರುಂಟೆ? ಸೋತು ಬದುಕಿದವರುಂಟೆ?

ಹಟ ಹಿಡಿದು ಅಡುಗೆಯ ಮನೆಗೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿ ಒಲೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಬೇಕಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂತಡೆಗೇ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯ ತಿನಿಸುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸತೊಡಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಆ ಪ್ರಯೋಗ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತೋ ಸರಿ; ಚತುರ್ಭುಜ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದೇನಾದರೂ ಕೆಟ್ಟುಹೋದರೆ ಆಳುದ್ದ ಶರೀರವನ್ನು ಗೇಣುದ್ದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮೌನವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಪುರಸ್ಕೃತಿದ್ವಾಗ ಪಾಕಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಯಾಗುವುದೂ ಕೆಲವರ ಒಂದು ಹವ್ಯಾಸ.

ದಿನ ನಿತ್ಯದ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಕೇವಲ ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇವೆ. ದೇಹಶ್ರಮಪಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನಿರ್ವಾಹವಿಲ್ಲದ ದುಡಿತ ಅದು. ಇಂತಹ ದುಡಿತ ಬೇಸರವಾದಾಗ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಹವ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುವುದು ಹಿತಕರವಾದುದು. ಅದರಲ್ಲೂ ದೇಹಶ್ರಮವಿದೆ. ಬುದ್ಧಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದೂ ಅಗತ್ಯ. ಆದರೆ ದಿನನಿತ್ಯದ 'ಮಾಮೂಲು' ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬೇರೆಯಾದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಬೇಸರ ಹರಿದು ಹುರುಪು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಪರಿಣಾಮ ಹೇಗಾದರೂ ಸರಿ. ತೃಪ್ತಿಯುಂಟು; ಸಂತೋಷವುಂಟು.

ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಇಂಥ ಕೆಲಸಗಳಿಂದಲೇ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಯೋಜನವುಂಟು. ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ದೊರೆಯುವ ಫಲ, ಆನಂದ ಸ್ವಚ್ಛವಾದುದು, ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯೂ ಹೆಚ್ಚು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಕೃಷ್ಣ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದು "ಕರ್ಮಣ್ಯೇವಾಧಿಕಾರಸ್ತೇ ಮಾ ಫಲೇಷು ಕದಾಚನ" ಎಂದು.

ರೇಖಾಚಿತ್ರಗಳು : ಕಾಂತೇಶ್

✱

ಸರ್ವಂ ಬಿ.ಪಿ.ಮಯಂ ಜಗತ್

- ಸೂತ್ರಧಾರ ರಾಮಯ್ಯ

ನಾನಾ ರೀತಿಯ ವೈಪರೀತ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ನಾಗಾಲೋಟದಲ್ಲಿ ಓಡುತ್ತಿರುವ ಆಧುನಿಕ ಬದುಕಿನ ಬೈ ಪ್ರಾಡಕ್ಟ್ ಬಿ.ಪಿ. ಅರ್ಥಾತ್ ಬ್ಲಡ್ ಪ್ರೆಷರ್!

ರಕ್ತದೊತ್ತಡ ಅನ್ನೋ ಈ ರೋಗದ ಸರಕುಗಳು ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಬಾಯ್ಲಿಂಗ್ ಪಾಯಿಂಟ್ ಗೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿವೆ, ಕ್ಷಮಿಸಿ ಮಲಗಿಸಿವೆ.

ಸಂಸಾರದೊಳಗಿದ್ದೂ ವಿರಕ್ತರಾಗಿ, ಅರ್ಥಾತ್ ಬಿ.ಪಿ.ಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ 'ರಿಯಲ್' ಬದುಕಿನ ಲಾಭ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರಲ್ಲಿ? ಪಶ್ಚಿಮದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ, ಮೆಟೀ-ರಿಯಲ್ ಬದುಕಿಗೆ ದಾಸರಾಗಿ ಹಲವು 'ಹತ್ತು' ಟೆನ್ ಷನ್ ಗಳಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಾ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಪಿಶಾಚಿಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವ ನಾವೆಲ್ಲಿ?

ಅಲ್ಲಾಸ್ವಾಮಿ, ಇಷ್ಟಲ್ಲಾ ಹೇಳ್ತೀರಲ್ಲಾ ಬಿ.ಪಿ. ಏನು ನಮ್ಮ ಕೈಲಿ ಇದೆಯೆ? ಎಂದು ನೀವು ಕೇಳಬಹುದು. ನಿಜ. ಅದು ನಮ್ಮ ಕೈಲಿಲ್ಲ. ಅದಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಬಾಯಲ್ಲಿ; ಚಪ್ಪರಿಸಿ ತಿನ್ನುವಾ ಉಪ್ಪಿನ ಕಾಯಲ್ಲಿ, ಬಿರಿಯಾನಿ ಪುಲಾವ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ವೈದ್ಯರು.

ಬದುಕನ್ನು ಈ ಪಾಟೀ ಕಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ರೋಗ ಪುರಾಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲವೆ? ಯಾಕಿಲ್ಲ - ದಿಢೀರ್ ಕೋಪಗೊಂಡು, ಶಾಪಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ದೂರ್ವಾಸರಿಂದ ದೂರವಾಸ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ ಜನಾ? ಅದೇ ರೀತಿ. ನೀರೊಳಗಿದ್ದುಂ ಬೆಮರಿದನ್ ಉರಗ ಪತಾಕಂ! ಅದೇ ದುರ್ಯೋಧನಾ! ಇನ್ನೆಂಥಾ ಬಿ.ಪಿ. ಇದ್ದಿರಬೇಕು ಅವನಿಗೆ? ಕೊನೆಗೆ ಸತ್ತದ್ದೂ ಬಿ.ಪಿ.ಯಿಂದಲೇ ಬಿಡಿ. ಅರ್ಥಾತ್ ಅವನಿಗಿಂತಲೂ ಬಲಿಷ್ಠನಾದ ಭೀಮನ ಪ್ರಹಾರದಿಂದ.

ಇನ್ನು ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರ ಹಿಸ್ಟೀರಿಕಲ್ ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಹಿಸ್ಟಾರಿಕಲ್ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬಿ.ಪಿ. ಅನ್ನಿಲ್ಲಾ ಐ ಮೀನ್ ಬಹು ಪರಾಕ್ ಅನ್ನಿಲ್ಲಾ ಅಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು ರುಂಡವನ್ನೇ ಚೆಂಡಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ! ಸಾಲದಕ್ಕೆ ರಾಜರು ಬಿ.ಪಿ. ವ್ರತಸ್ಥರು ಬೇರೆ, ಗೊತ್ತಾಗ್ತಿಲ್ಲೇ? ಬಹುಪತ್ನಿ ವ್ರಥಸ್ಥರು. ಅಲ್ಲಾಸ್ವಾಮಿ, ಇರುವ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಡತಿಯೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಿ.ಪಿ. ತರಿಸಬಲ್ಲಳು ಅಂದಮೇಲೆ, ಬಹುಪತ್ನಿ 'ವ್ಯಥಸ್ಥ'ರಾಗಿದ್ದ ರಾಜರು ಯಾ-ಕಿಂಗ್ ಆಡ್ತಿದ್ದು ಅಂತಾ ಗೊತ್ತಾಯ್ತಲ್ಲಾ. ಆದರೆ ಆಗಿನ ಕಾಲದವರಿಗೆ ಒಂದು ಅಡ್ವಾಂಟೇಜ್ ಇತ್ತು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಬಿ.ಪಿ. ಅಂತಾ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲಾ. ಅವರೆ. ಬ್ಲಡ್ ಪ್ರೆಷರ್ ನೇ 'ಬ್ಲಡ್ ಪ್ರೆಷರ್' ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಸಂಭ್ರಮಾಧೀನರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು ಬೀಪಿಗಳು, ಸ್ವಾರಿ ಭೂಮಿಪಾಲಕರು.

ಈಗಿನವರು ಏನು ಕಡಿಮೆ ಅಂತೀನಿ? ನಾನಾ ರೀತಿಯ 'ಕಿಂಗ್' ಗಳ ಸಹವಾಸಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಅದೇ ಸ್ಮೋ-ಕಿಂಗ್, ಡ್ರಿಂ-ಕಿಂಗ್, ಟೂ ಮಚ್ ಆಪ್ ರಾಂಗ್ ಥಿಂ-ಕಿಂಗ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಬಿ.ಪಿ. ಹೆಚ್ಚಾಡ್ಕೊಂಡು ಕೊರಗ್ತಿಲ್ಲೇ? ಅಷ್ಟು ಯಾಕೆ ಕ್ರೀಡೆಗಳನ್ನೂ ಸ್ಪೋರ್ಟ್ಸ್ ಆಗಿ

ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾ; ಭಾರತ ಪಾಕಿಸ್ತಾನಗಳ ನಡುವೆ ಒನ್‌ಡೇಯರ್, ಅಥವಾ ಟ್ವೆಂಟಿ - ಟ್ವೆಂಟಿ ಪಂದ್ಯ ಆದ್ರೆ. ಅದೆಷ್ಟು ಜನಾ ಬಿ.ಪಿ. ಏರಿಸಿಕೊಂಡು ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಸೇರ್ತಾರೆ ಅನ್ನೋದು ತಿಳಿದ ಸಂಗತಿ.

ಇನ್ನು ಆಡಳಿತದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದ್ರೆ. ಆ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳೇ ನೋಡಿ, ತಮಗೆ ಬಿ.ಪಿ. ಜಾಸ್ತಿ ಅರ್ಥಾತ್ ಬೇಸಿಕ್ ಪೇ ಜಾಸ್ತಿ ಅನ್ನೋ ಒಂದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಬಿ.ಪಿ. ಕಡಿಮೆ ಇರೋರ ಮೇಲೆ ಎಗರಾಡೋದೇನು! ಮಮೋ ಕೊಡೋದೇನು - ದಂಡಿಸೋದೇನು?

ಹೀಗೆ, ಬಿಪಿ ಜಾಸ್ತಿ ಇರೋರು ಬಿ.ಪಿ. ಕಡಿಮೆ ಇರೋರ ಮೇಲೆ, ದಪ್ಪಗಿರೋರು ಸಣ್ಣಗಿರೋರ ಮೇಲೆ, ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಮಿನಿಸ್ಟ್ರು ಸ್ಟೇಟ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಮೇಲೆ, ಅತ್ತೆ ಸೊಸೆಯ ಮೇಲೆ, ಸೊಸೆ ಗಂಡ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಬ್ಲಾಂಕ್ ಪಾಯಿಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಹಾರ ಮಾಡ್ತಿರೋದ್ ನೋಡಿದ್ರೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಬಿಪಿಯ ರೋಧನ ಕೇಳಿ ಬರುವ ಜೊತೆಗೇ ಒಂಥರಾ ಸರ್ವಜ್ಞನ ವಚನವೂ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೆ.

ಬಿ.ಪಿ. ಎಂಬುದು ಕೇಳು ಕೋಪದಾ ನೆಲೆಗಟ್ಟು

ಕೋಪವೆಂಬುದು ಕೇಳು ಪಾಪದಾ ನೆಲೆಗಟ್ಟು

ದೇರ್‌ಪೋರ್ ಬಿ.ಪಿ. ಎಂಬುದೇ ಪಾಪದ ನೆಲೆಗಟ್ಟು ಅಂದರೆ ಈ ಲೇಖನ ಓದಿದ ನಿಮಗೆ ಕೋಪ ಬರೋಲ್ಲಾ ತಾನೆ? ಬಿ.ಪಿ. ಏರಲ್ಲಾ ತಾನೆ?

(ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಬಿ.ಪಿ. ಅನ್ನೋ ಪದಗಳು ಎಷ್ಟು ಸಲ ಬಂತು ಗೊತ್ತಾಯ್ತಲ್ಲಾ?)

ನಗೆ ಮಾತಿನ ಮಳೆ ಹರಿವರ್ಧದ ಹೊಳೆ ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

✱

ಭೂತದೊಂದಿಗೆ...

ಪ್ರತಿ ರಾತ್ರಿ ಈಕೆಗೆ ಕನಸು ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ತಾನೊಂದು ಭೂತ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ, ಒಂದು ಭಾರಿ ಭೂತ ತನ್ನನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಗೋಳಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೇ ಹಲವಾರು ರಾತ್ರಿಗಳು ಕಳೆದವು. ಆ ಭೂತ ತನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಮೇಲೇ ಕುಳಿತಂತೆ ಅವಳಿಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮೈ ನಡುಕಗೊಂಡು ಬೆವರಿನಿಂದ ತೊಯ್ದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಾತೇ ಹೊರಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಹೀಗೆ ಆ ಭೂತ ಅವಳನ್ನು ಪೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಧೈರ್ಯ ತಂದುಕೊಂಡು “ಯಾರು ನೀನು? ಏಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ಪೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೀಯ? ನನಗೆ ಏನು ಮಾಡಲಿದ್ದೀಯಾ?” ಎಂದು ಚೀರುತ್ತಾ ಕೇಳಿದಳು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಭೂತ ಚಕಿತಗೊಂಡು “ನನಗೇನು ಗೊತ್ತು? ಈ ಕನಸು ನಿನ್ನದು” ಎಂದಿತು.

ಪ್ರೇಮಪತ್ರ

- ಗೌತಮ

ಹಾಯ್ ಪ್ರೀತಿ,

ನಿನ್ನನ್ನ ಮರೆಯೋಕೆ ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟರೂ ನನ್ನ ಕೈಲಿ ಆಗ್ರಾ ಇಲ್ಲ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ವಾಕಿಂಗ್ ಹೋಗುವಾಗಂತೂ ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಬರ್ತಿದ್ದೀಯ, ಆಗಾಗ ಕದ್ದು ಕದ್ದು ನನ್ನನ್ನ ನೋಡ್ತಿದ್ದೀಯ, ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿಸೋ ಹಾಗೆ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀಯ ಅಂತೆಲ್ಲ ಅನ್ನಿಸ್ತಾ ಇರತ್ತೆ. ಆ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀ ಅಂತಂದುಕೊಂಡು ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಮಾತಾಡೋಕೆ ಪುರು ಮಾಡಿಬಿಡ್ತೀನಿ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರು ನನ್ನನ್ನ ಒಂಥರಾ ನೋಡ್ತಾರೆ. ನೋಡಿದರೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಬಿಡು. ನನಗೇನೂ ಬೇಜಾರಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತೀನ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇರೋರು. ಐ ಡೋಂಟ್ ಕೇರ್, ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅವರ ಮೂಢ ನಗೆಗೆ ಅವರಿಗೇ ಅವಮಾನವಾಗಬೇಕು. ಆದರೆ, ಅದೆಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲ್ಲ?

ಅವತ್ತು? ಅದಿನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿದೆ ನನಗೆ. ಅವತ್ತು ಹೀಗೇ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಜೊತೆ ವಾಕಿಂಗ್ ಹೋಗಿದ್ದೆ. 'ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಅಂಥ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರೋದನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರೋದು? ಇವತ್ತು ಏನೇ ಆಗಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರೋದನ್ನ ಹೊರಹಾಕಲೇಬೇಕು. ಐ ಲವ್ ಯು ಅಂತ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಡಬೇಕು' ಅಂತ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದ್ದೆ. ಆ ಹೇಳುವ ಮಹತ್ತರ ಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ರಿಹರ್ಸ್ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. 'ಪ್ರೀತಿ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ' ಅಂತ ಹೇಳಲೋ, ಇಲ್ಲಾ 'ಪ್ರೀತಿ ಐ ಲವ್ ಯು' ಅಂತ ಹೇಳಲೋ ಅಂತೆಲ್ಲ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಒಂದು ಕೆಮ್ಮಿನ ಶಬ್ದ ನನಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ನಿನಗೆ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕೆಮ್ಮಿನ ಶಬ್ದ ಆಗ ನಿನಗೂ ಕೇಳಿಸಿತು. ನೀನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದೆ. ನೋಡಿದವಳೇ ಹಾಗೇ ಪ್ರತಿಮೆ ತರಹ ಸ್ಟಿಲ್ ಆಗಿಬಿಟ್ಟೆ. ನೋಡಿದಿರಿ... ನೋಡಿದಿರಿ... ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಮರೆತು ಒಬ್ಬರನ್ನು ಒಬ್ಬರು ನೋಡಿದಿರಿ. ನೋಡುತ್ತಲೇ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿರಿ. ನನ್ನ ಎದೆ ಡವಗುಟ್ಟತೊಡಗಿದಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಮಂಜಾಗತೊಡಗಿದವು. ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದ ಮಾತುಗಳು ನನಗೆ ಕೇಳಿಸದಿದ್ದರೂ ನನಗದು ಅರ್ಥವಾಗಿಹೋಯಿತು. ನೀನು ನನ್ನ ಕೈ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗಿದ್ದೀಯ ಅನ್ನೋ ಅನುಭವ ನನ್ನ ಇಡೀ ಮೈಯಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೋಚಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ತಹಬಂದಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡೆ. ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟೆ. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮಧ್ಯೆ 'ಕಬಾಬ್ ಮೆ ಹಡ್ಡಿ' ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ಅಡ್ಡ ಬರಬಾರದು ಅಂತ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ.

ಅವನು 'ಬಾರೇ ಬಾರೇ ಚಂದದ ಚೆಲುವಿನ ತಾರೇ' ಅನ್ನೋ ತರಹ ಸ್ಲೋ ಮೋಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನತ್ತ ಒಂದೊಂದೇ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕ್ತಾ ಬಂದ. ನೀನೂ ಅಷ್ಟೆ ಅದೇ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಅವನತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕತೊಡಗಿದೆ. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಕೈ ಕುಲುಕೋಷ್ಟು ಹತ್ತಿರವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿರಿ.

'ಸುಲಗ್ನಾ ಸಾವಧಾನ' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಅಕ್ಷತೆ ಕಾಳನ್ನು ಹಾಕುವ ಮೈಮ್ ಮಾಡಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಕಣ್ಣು ತುಂಬಿ ಬಂತು. ನಿನ್ನನ್ನ ಒಮ್ಮೆ ಕರೆದು ನನ್ನೆದುರಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣುಂಬ ನೋಡಬೇಕೆನ್ನಿಸಿತು. ಆದರೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆಯುವ ಹಕ್ಕಾಗಲೀ, ಅಧಿಕಾರವಾಗಲೀ ನನಗೆಲ್ಲಿದ್ದು? ಭಾರವಾದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ನಾನೇ ನಿನ್ನ ಪಕ್ಕ ಬಂದು ನಿಂತೆ. ನಿನ್ನವನೂ ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಿದ. 'ಹಾಯ್' ಎಂದೆ. ಅವನೂ 'ಹಾಯ್' ಎಂದ. ಗದ್ದದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ 'ಆಲ್ ದ ಬೆಸ್ಟ್' ಎಂದೆ.

ಕಾಲೆಳೆಯುತ್ತ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಅಗಲಿ ಹತ್ತು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದೆ. ಹನ್ನೊಂದನೇ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ನನ್ನ ಕಡೆಯೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ದೃಶ್ಯ ಈಗಲೂ ನನ್ನ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅದೆಲ್ಲ ಆಗಿ ಇಂದಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಹೇಳಲೇಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳದೇ ಇದ್ದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಮರೆಯಲಿ ಪ್ರೀತಿ?

ಪ್ರೀತಿ, ನಾನೀಗ ಒಂಟಿಯಲ್ಲ, ಆ ವಿಷಯ ಹೇಳೋಕೆ ಮುಂಚೆ ನಿನಗೆ ವಿಷ್ ಮಾಡಿಬಿಡ್ತೀನಿ. 'ಮೆನಿ ಹ್ಯಾಪಿ ರಿಟರ್ನ್ಸ್ ಆಫ್ ದ ಡೇ'. ನಿನಗೆ 'ಬಾಕ್ಸರ್' ಹೇಗೋ, ನನಗೆ ನನ್ನ 'ಡಾಲಿ' ಹಾಗೆ. ಷಿ ಈಸ್ ಕ್ಯಾರಿಯಿಂಗ್ ನೌ. ಪ್ರೀತಿ, ನೀನೂ ಅಷ್ಟೆ ಮುದ್ದಾದ ಮೂರು - ನಾಲ್ಕು ಮರಿಗಳನ್ನು ಹೆತ್ತು ಸುಖವಾಗಿರು. ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ 'ಆಲ್ ದ ಬೆಸ್ಟ್' ಎನ್ನುವ,

ನಿನ್ನ

'ಕರಿಯಾ'

✱

ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆ

ಗಂಡ : ನಾನು ಹೋದ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ನನ್ನಂತಹನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಖಂಡಿತ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ತಿಳಿದುಕೊ.

ಹೆಂಡತಿ : ನಿನ್ನಂತಹವನೇ ನನಗೆ ಬೇಕು ಎಂದು ನಾನೆಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನೀನೇಕೆ ಭಾವಿಸಬೇಕು?

“ಅಯ್ಯೋ ದೇವ್ರೇ...”

- ಪ್ರಾಣೇಶ ಗುಡಿ

ನಮ್ಮ ಬಾಯಿಗೆ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಲೀಸಾಗಿ ಬರುವ ಪದವೆಂದರೆ ‘ದೇವರು’: ಈ ದೇವರೆಂದರೆ ಗಂಡೇ ಅಥವಾ ಹೆಣ್ಣೇ? ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ, ಆದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ‘ದೇವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ’, ‘ದೇವರು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ದೇವರು ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದು ಗಂಡೇ ಎನ್ನಬಹುದು. (ಆದರೆ ಹೆಣ್ಣು ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲ, ಅವರ ಕೋಪ ತಾವಕ್ಕೂ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ).

ಅಂತೆಯೇ ‘ಇದನ್ನು ದೇವರು ಮಾಡಿಸಿದ’, ‘ದೇವರು ಮಾಡಿಸಿದಂತೆ ಆಗಲಿ’, ‘ದೇವರು ದಾರಿ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ಆಗಲಿ’, ‘ದೇವರು ಆಡಿಸಿದಂತೆ ಆಡುವ ಗೊಂಬೆಗಳು ನಾವು’, ‘ಆ ವೇಳೆಗೆ ದೇವರು ಏನು ಬುದ್ಧಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೋ ನೋಡಬೇಕು’, ‘ಇನ್ನೂ ದೇವರಿಗೇಕೋ ಮನಸ್ಸು ಬರಲಿಲ್ಲ’, ‘ಅಂತೂ ದೇವರು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು..’ ಎಂದೆಲ್ಲ ಹೇಳುವ ನಾವು, ಕೊನೆಗೆ ‘ಆ ದೇವರು ಯಾವಾಗ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೋ’ ಎಂದು ಅಂತಿಮ ಹೊಣೆಯನ್ನೂ ಆ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ.

ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿದು ‘ದೇವರಾಣೆಯಾಗಿಯೂ ನಾನು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ.. ಹಾಗೆ ಹೇಳಿಲ್ಲ.. ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.. ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ..’ ಎಂದು ದೇವರ ಮೇಲೆ ಆಣೆ, ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ದೇವರ ಮೇಲೆ ಆಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮುಂದೆ ಅಪೀಲೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೋ ಏನೋ ನಾವು ಏಕೆದಂ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ತಂದುಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಏನು ಮಾಡುವುದು ಸ್ವಾಮಿ? ಅದು ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಮಗೆ ಬಳುವಳಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಅಭ್ಯಾಸಬಲ, ನಿಂತರೆ, ಕುಳಿತರೆ, ಎದ್ದರೆ, ಬಿದ್ದರೆ, ಕೊನೆಗೆ ಆಕಳಿಸಿದಾಗಲೂ ನಮಗೆ ದೇವರು ನೆನಪಾಗುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ದಾಸವರೇಣ್ಯರೇ ‘ನರಜನ್ಮ ಬಂದಾಗ ನಾಲಿಗೆ ಇರುವಾಗ ದಾರಿಯ ನಡೆವಾಗ ಭಾರವ ಹೊರುವಾಗ’ ದೇವರ ನಾಮಸ್ಥರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿಲ್ಲವೇ? ಜೊತೆಗೆ ಕಾಣದ ಕೈನ ಕರಾಮತ್ತಿನ ಭಯವೋ ಇಲ್ಲವೇ ನಮ್ಮ ದುರ್ಬಲ ಮನಸ್ಸಿನ ದ್ಯೋತಕವೋ ಅಥವಾ ದೇವರ ಮೇಲಿನ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತಿಯೋ - ಅಂತೂ ನಮ್ಮ ಮಾತಿನ ನಡುವೆ ದೇವರ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದೂ ದೇವರ ದಯವೇ ಎನ್ನೋಣವೆ?

ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಮೊಬೈಲ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಯಾರನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ, ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ, ಅವರು ಎಲ್ಲೆ ಇದ್ದರೂ ಸಂಪರ್ಕಿಸುವ ಸೌಲಭ್ಯ ಇತ್ತೀಚಿನದು! ಆದರೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡೇ ಮೈಮೇಲೆ ದೇವರನ್ನು ಆವಾಹನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಭಕ್ತರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪುರಾತನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ.

ದೇವರ ಜೊತೆಗೆ ನೇರ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧಿಸಿಕೊಡುವ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಸೂಕ್ತ ಫೀಸ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರವೇ ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಆಡಿಯೊ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸ್ ನಡೆಸಬಹುದು.

‘ದೇವರಂತೆ ಬಂದಿರಿ ನೋಡಿ’, ‘ದೇವರೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಳಿಸಿದ ನೋಡಿ’, ‘ದೇವರು ದೊಡ್ಡವನು’ ಎಂದು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಭಾವುಕರಾಗುವ ನಾವು ‘ದೇವರು ನೇರವಾಗಿ ತಾನೇ ಬಂದು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಇದೇನು ಪುರಾಣಯುಗ ಅಲ್ಲವಲ್ಲ! ಹೀಗಾಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೂಲಕ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಅಷ್ಟೇ’ ಎಂದೂ ಸೇರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇಷ್ಟಲ್ಲದರೆ ಮಧ್ಯೆ ‘ಈ ಕಲಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯ ದೇವರು ಏನ್ನಥೆ? ಇಂಥ ಕತೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟುಬಿಡಿ’ ಎಂದು ಸಾರಾಸಗಟಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ನಾಸ್ತಿಕರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ನಾವು ದೇವರನ್ನು ದಿನವೂ ಪೂಜೆಯ ನಂತರ ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದೂ ನಿಜವೇ ಅನ್ನಿ!

‘ಗಂಡು ಮಗುವಾದರೆ ಬೆಳ್ಳಿ ತೊಟ್ಟಿಲು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ’, ‘ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ ಈ ದೊಡ್ಡ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದರೆ ಬಂಗಾರದ ಕಳಸ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ’, ‘ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ವಜ್ರದ ಪದಕ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇವೆ’ ಎಂದು ದೇವರಿಗೂ ನಾವು ಲಂಚದ ಆಸೆ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನು ‘ಹರಕೆ’ ಎಂಬ ಪರ್ಯಾಯ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಹರಕೆಗಳಿಂದ ತೃಪ್ತರಾಗುವ ದೇವರುಗಳೂ ಉಂಟು. ಹಾಂ, ಹರಕೆ ತೀರಿಸದಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಕೈ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಖಡಕ್ ದೇವರುಗಳೂ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಹುಷಾರ್! ಇನ್ನು ಸೇವೆ ಕೈಗೊಂಡು ದೇವರನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉಪಾಯಗಳೂ ನಮ್ಮ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಅವೂ ಆಗಾಗ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ.

ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಲು ದೇವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನೇ ಆಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ನಮಗೆ ಗಾಬರಿ ಆಗದೆ?

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅವರವರ ‘ಮನೆದೇವರು’ ಅಂತ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬನೇ ದೇವರು ಎಷ್ಟೋ ಮನೆಗಳವರಿಗೆ ಮನೆದೇವರಾಗಿರುವುದೂ ಉಂಟು. ಇದಲ್ಲದೆ ಅವರವರ ಇಷ್ಟದೇವರುಗಳು ಬೇರೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಇಬ್ಬರು ದೇವರುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆರಾಧಿಸಿ ಅವರ ನಡುವೆ ತಿಕ್ಕಾಟ ಬರದಂತೆ ನಾವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ದೇವರನ್ನೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಸಮಾನರೆಂದು ಹೋಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲೋ ದೇವರ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲೋ ಯಾರ ತಂಟೆಗೂ ಹೋಗದೆ, ತಾನಾಯಿತು ತನ್ನ ಪಾಡಾಯಿತು ಎಂದು ಕುಳಿತಿರುವ ಪಾಪದ ದೇವರನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಹೆದರಿಸಿಕೊಂಡು, ಏನಾದರೂ ತಗಾದೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸುವುದೇಕೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವರಿಗೂ ನಾವು ಮಾಡುವುದು ಏನೂ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ಈ ಹೋಲಿಕೆ ಇರಬೇಕು.

ಒಂದು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೂ ಫಲಿಸದೆ ಹೋದಾಗ ದೇವರನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ಚಾನೆಲ್ ಅಂದರೆ ಈ ನಮ್ಮ ದೇವರು. 'ಇದರ ಮೇಲೆ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ ಅಷ್ಟೇ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿದರೆ, ಪಾಪ, ಆ ದೇವರು ಎಷ್ಟು ಜನರ ಭಾರವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಂಡಾನು? ದೇವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಅಂದಹಾಗೆ ಆಯಾ ದೇವರ ಕಾರ್ಯಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಕೂಡ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ!

'ದೇವರ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ' - ದೇವರು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಗ್ಯಾರಂಟಿಯ ಮೇಲೆ ನಾವು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೀಗೆಂದು ಏನೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಲು ದೇವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನೇ ಆದ ಎಂದುಕೊಳ್ಳಿ! ಆಗ ತಟ್ಟನೆ ನಾವೆನ್ನಬಹುದು - "ಅಯ್ಯೋ ದೇವ್ರೇ... ಇದ್ಯಾವ ನ್ಯಾಯ ಅಂತ? ಏನೋ ಲೋಕಾರೂಢಿಯಂತೆ 'ದೇವರ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ' ಎಂದಾಕ್ಷಣ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಲು ಈ ದೇವರು ಧಿರಂಗ ಅಂತ ಬಂದೇಬಿಡೋದೇನೋ..."

✱

ವಿಂಗಡಣೆ

ಕೆಲವರು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಸ್ಟೆಕ್ಟೇಟರ್ಸ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬೇರೆಯವರ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಕಾಮೆಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರನ್ನು ಕಾಮೆಂಟೇಟರ್ಸ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವರು ಬಾಸ್‌ಗಳಂತೆ ತಾವು ಕೈ ಎತ್ತುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇತರರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಡಿಕ್ಟೇಟರ್ಸ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವರು ಚಳವಳಿ ನಿರತರು. ಹುಟ್ಟು ಹೋರಾಟಗಾರರು. ಧಿಕ್ಕಾರ, ನ್ಯಾಯ ಬೇಕು ಮುಂತಾದ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಓಡಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಅಜಿಟೇಟರ್ಸ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಹೆಸಿಟೇಟರ್ಸ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವರು ತಾವು ಬೇರೆಯವರಂತೆ ಎಂದು ಸೋಗು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಇಮಿಟೇಟರ್ಸ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವರು ಮಾತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದರೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಿಷಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರನ್ನು ಸ್ಪೋಟ್ ಫೊಟಾಟರ್ಸ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ ಹೇಳಿ : ನೀವು ಯಾವ ಟರ್ಸ್?

- ರೈಟರ್

ಪರಿತಪಿಸುವ ಜೀವ

- ಎಚ್.ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಒಂದು ವಯಸ್ಸನ್ನು ದಾಟಿದ ನಂತರ ಸುಮಾರು ಜನ ಅದು ಯಾತಕ್ಕೋ ಪರದಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಏನು ಬೇಕು ಎಂಬುವುದೇ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕೋಪವಿರುತ್ತದೆ. ಮಿತಿಮೀರಿದ ಅಸಹನೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅಶಾಂತಿ ಇವರಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ಕೋಪ, ಅಸಹನೆ, ಅಶಾಂತಿ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಘಳಿಗೆಘಳಿಗೆಗೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಜನರನ್ನು ನೀವು ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ನೋಡಬಹುದು. ಬಸ್ ಸ್ಟಾಪುಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಪೋಸ್ಟ್ ಆಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇವರು ಕಾಣಸಿಗುತ್ತಾರೆ. ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೇ ಕೋಪ ಇವರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಯಾರೋ ಕ್ಯೂ ತಪ್ಪಿ ಮುಂದೆ ಹೋದ ಎಂದರೆ ಇವರಿಗೆ ಕೋಪ. ಯಾರೋ ಇವರನ್ನು ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡಿದ ಎಂದು ಇವರಿಗೆ ಕೋಪ, ಕೌಂಟರಿನಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುವವರೋ ಅಥವಾ ಟಿಕೆಟ್ ನೀಡುವವರೋ ತಡ ಮಾಡಿದರು ಎಂದರೆ ಇವರಿಗೆ ಕೋಪ ! ಕಾಲ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಯಿತು ಎಂದು ಇವರಿಗೆ ಕೋಪ. ಅಂದರೆ ಕಂಡೆಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಇವರು ಜಮದಗ್ನಿ ಋಷಿಯ ಅಪರಾವತಾರದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಇವರಿಗೆ ಕೋಪಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರಣಗಳೇ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಒಲೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಬಾಣಲಿಯಲ್ಲಿನ ಎಣ್ಣೆಯ ಹಾಗೆ ಇವರ ಮನಸ್ಸು ಕುದಿಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವರದ್ದು ಅಗಾಧವಾದ ಹಿಂಸೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಮನಸ್ಸು.

ಅವರೂ ಹೀಗೆ ಹಿಂಸೆ ಪಡುವುದಲ್ಲದೇ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನವರನ್ನೂ ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಇವರದ್ದು ಕೊಂಕು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹವರೊಬ್ಬರು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮನೆ ಅಕ್ಷರಶಃ ನರಕವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದರೆ ಈ ರೀತಿಯ ಜನರಿಗೆ ಅವರು ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಕಾಟದ ಅರಿವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚ ತಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧ ನಿಂತಿದೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಇವರಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಬೇಕಿರುವುದೆಲ್ಲವೂ ಅವರುಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಮನೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವಿರುತ್ತದೆ, ಜೀವಮಾನ ಪೂರ್ತಿ ತಿಂದರೂ ಕರಗದ ಆಸ್ತಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಇವರ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಆರಾಮವಾಗಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಬಂಧುಗಳು-ಬಳಗಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ದುಗುಡ ಅವರಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು

ಜೀವಂತ ಸುಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ! ಜನ ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಬಾಲ ಸುಟ್ಟ ಬೆಕ್ಕಿನ ಹಾಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಸುಮಾರು ವರ್ಷ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಚಿಂತಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೇ ಅವರಿಗೂ ಇದೆ, ಅವರಿಗೇ ವಿಶೇಷವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಇಲ್ಲ ಎಂಬುವುದನ್ನೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

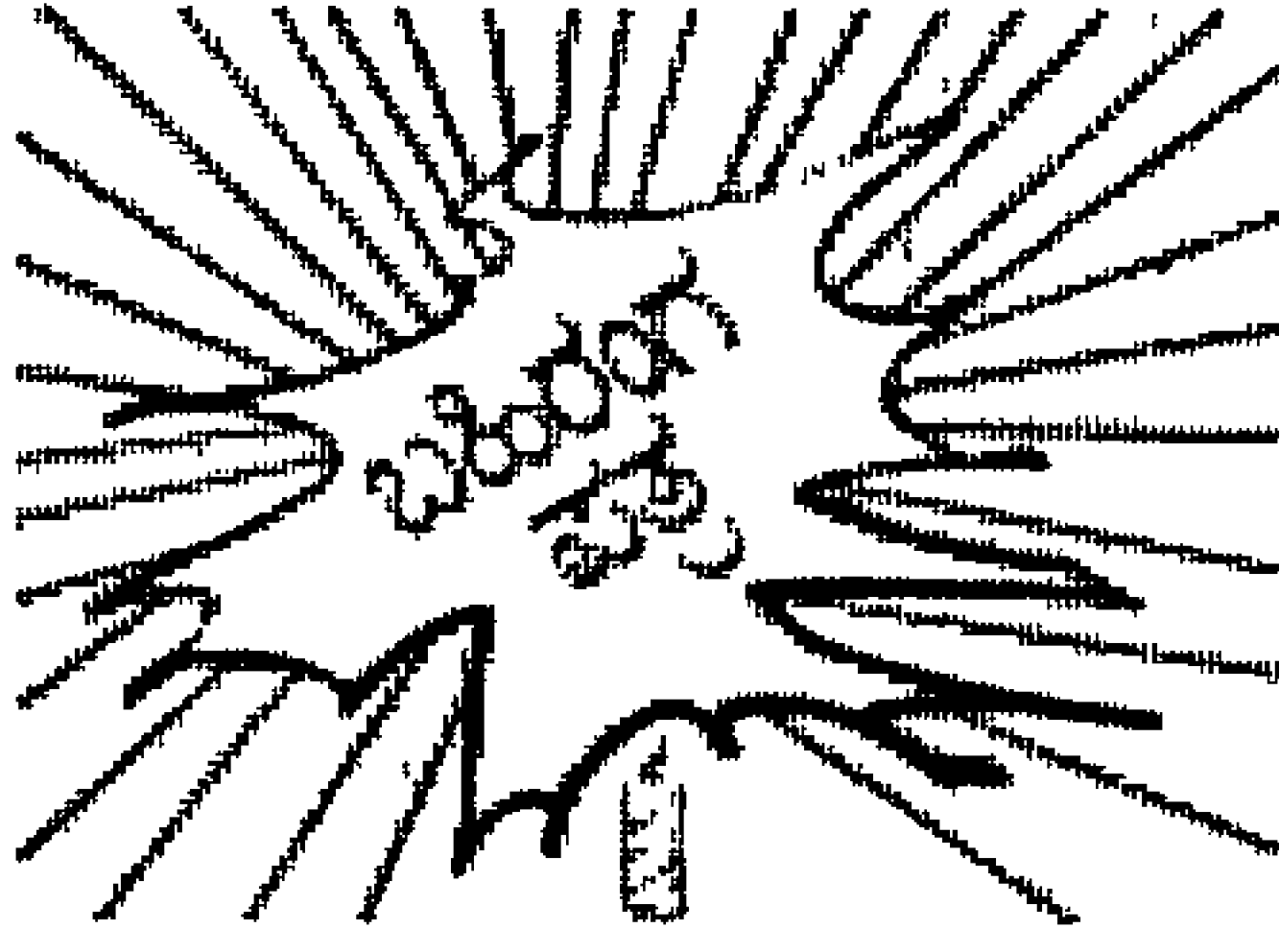
ಈ ಜನ ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಹಿಂಸಿಸಿಕೊಂಡು ಒದ್ದಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ವಿಸ್ಮಯ ಸಹ ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಬಹುಶಃ ನಾನು ಅರಿತಿರುವ ಹಾಗೆ ಜನ ನೆಮ್ಮದಿಗಾಗಿ ಹಪಹಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ತೊಂದರೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಮಾತ್ರಾ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮಿಕ್ಕವರಿಗಿಂತಲೂ ಭಾರೀ ಭಿನ್ನವಾದದ್ದು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಷ್ಟು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಂಬಿರುತ್ತಾರೆ. ತಮಗಿರುವ ತೊಂದರೆಗಳು ತಮಗೇ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದದ್ದು ಎಂದು ಸುಳ್ಳು ಸುಳ್ಳೇ ನಂಬಿಯೂ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಹೀಗೆ ಪರದಾಡುವ ಜನ ತಮ್ಮ ಗೂಡಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ತೆರೆದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡಲೇ ಬೇಕು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಇತರರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ್ದು ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಅನಿಸಲು ಶುರುವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇತರರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅರಿಯುತ್ತಾ ಬಂದ ಹಾಗೆ ತನ್ನದು ಅತಿ ಗೌಣವೆನಿಸಲು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ನೆಮ್ಮದಿ ತನಗೆ ತಾನೇ ಅವರಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಲು ಶುರುವಾದರೂ ಆದೀತು. ಈವರೆಗೆ ದಕ್ಕದ ಶಾಂತಿ ಹಾಗೂ ನೆಮ್ಮದಿ ಅವರನ್ನು ಅರಸಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಜನರ ಕತೆಯಾದರೆ ಜೀವಮಾನ ಪೂರ್ತಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವವರಂತೂ ಯಾವತ್ತೂ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಲ್ಲದೇ ಪರದಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಮತ್ತು ದಕ್ಷತೆಯೇ ಅವರನ್ನು ಈ ಜಂಜಾಟಗಳಿಂದ ದೂರವಿಟ್ಟು ಅವರ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸಮತೋಲನದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ವಯಸ್ಸಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಹಾಗೆ ಆತನ ಜೀವನ ಹಿನ್ನೋಟ ಒದಗಿಸಿ ಆತನನ್ನು ಮಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಬದುಕಲು ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾಗಿರುವುದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯ! ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ನಡೆದುಕೊಂಡ ರೀತಿ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಾಣ್ನುಡಿ ಬಹುಶಃ ಹೀಗೇ ಹುಟ್ಟಿರಬಹುದು.

✱

‘ನಾನು ಹೋದ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ನನ್ನಂತಹ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಗಂಡ ಬಿಂಡಿತ
ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ತಿಳಿದುಕೊ’ ಎಂದಾಗ ಹೆಂಡತಿ ‘ನಿನ್ನಂತಹವನೇ
ಬೇಕು ಎಂದು ನಾನೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನೀನೇಕೆ
ಭಾವಿಸಬೇಕು?’ ಎಂದು ಭೇಡಿಸುವದೆ? ಛೇ!

ವಿಲೈ ಪಟಾಕಿಯೆ,

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹಾಲು ತರಲು ಹೊರ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ನೀನು ಸಿಡಿದು ಸಾವಿರ ಚೂರಾಗಿ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹರಡಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಅಪಾರ ವ್ಯಥೆಯಾಯಿತು. ಪ್ರತಿ ದೀಪಾವಳಿಯಲ್ಲೂ ಹೀಗಾಗುತ್ತಿತ್ತು ನಿಜ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾದದ್ದು ಈ ಬಾರಿ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಬಹಿರಂಗ ಪತ್ರ.

ಏನೀ ನಿನ್ನ ಈ ಬಾಳು? ಸಿಡಿದು ಚೂರಾಗುವದರಲ್ಲೇ ನಿನಗೆ ಮೋಕ್ಷವೆ? ಅದರಿಂದ ನಿನಗೂ ಖುಷಿಯೆ? ಅಥವಾ ದೇವಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗುವ ಪ್ರಾಣಿಯಂತೆ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಇಂಥ ಅವಸಾನವೆ? ನೀನು ಮಾತನಾಡುವಂತಿದ್ದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಯೇನೋ? ಆದರೆ ನೀನು ಹೊರಡಿಸುವುದು ಎರಡೇ ಶಬ್ದ ಕಿವಿಗಡಚೆಕ್ಕುವ 'ಥಂ' ಅಥವಾ ನಿರುತ್ಸಾಹವನ್ನೆರಚುವ 'ಠುಸ್'. ಆದರೆ ಇವೆರಡೂ ನಿನ್ನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆಡುವುದಿಲ್ಲ.

ನೀನೊಂದು ಮನರಂಜನೆಯ ಮಾಧ್ಯಮವೆಂದು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದಾದರೂ ಯಾರು? ಕ್ಷಣಿಕ ಸುಖದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇರುವವರೆಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಆದರಿಸುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಬಹುಮತದಲ್ಲಿರುವಂತಿದೆ. ಅಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಜನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಕ್ಷಣಿಕ ಸುಖ ಎಂದು ತಿಳಿಯೋಣವೆ? ಆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿನ್ನ ಯಶಸ್ಸು ಅಪಾರ - ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಿನಿಮಾ ತಾರೆಯಂತೆ. ಆದರೆ ಯಶಸ್ಸು ಪಡೆಯಲು ಆಕೆ ಅನುಭವಿಸುವ ಯಾತನೆ ಹೇಗೆ ಜನಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆ ನೀನು ನಮಗೆ ಕ್ಷಣಿಕ ಸುಖ ನೀಡಲು ಪಡುವ ಯಾತನೆ ನಿನಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತು.

ಸಿನಿಮಾ ತಾರೆಗಾದರೆ ತಾನು ಗಳಿಸಿದ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಒಂದು ಅವಕಾಶವಾದರೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಿನಗೆ? ನೀನು ಮೂಡಿಸುವ ಚೆಲುವನ್ನು ನಾವು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಲು ನಿನಗೆ ವ್ಯವಧಾನವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನೀನು ಚೆಲುವು ಮೂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ. ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದ ಅಬ್ಬರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಸಾಯುತ್ತಿರುತ್ತೀಯಾ - ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಸಾಯುವ ನಿನ್ನ ಆತುರದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ನಮ್ಮ ಖುಷಿಯಾದರೂ ಹೇಗೆ ಕಂಡೀತು?

ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ನೀನು ಅದೃಶ್ಯನಾದಾಗ ನಮಗೆ ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ನೀನೇ ಇಲ್ಲದಾಗ ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುವದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಏಕೆ?

ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಅನುಕಂಪ ಇದೆ. ನಮಗಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಮನೋರಂಜನೆಗಾಗಿ, ನೀನು ಪಡುವ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಬಗ್ಗೆ 'ಅಯ್ಯೋ' ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವ ಮೂಡುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಏಕೆ ಗೊತ್ತೆ? ದೀಪದಂತೆ ನೀನು ಉರಿದರೂ ಅದರಷ್ಟು ಉಪಯೋಗಿ ನೀನಲ್ಲ. ದೀಪ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ದಾರಿ ತೋರಿದರೆ ನೀನು ಕೃತಕ ಬೆಳಕು ಮೂಡಿಸಿ. ಭ್ರಮಾಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೆಲವು ಸೆಕೆಂಡ್ ಮಟ್ಟಿಗೆ ದೂಡಿ, ನಂತರ ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಜಲೋಕಕ್ಕೆ ಮರಳಿಸಿ ಹೊರಟೇ ಹೋಗಿರುತ್ತೀಯಾ. ನಮ್ಮ ಜೇಬುಗಳಲ್ಲಿ ನೀನು ಮೂಡಿಸುವ ತೂತು ನಿನ್ನ ಈ ಚಾತುರ್ಯವನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ನೆನಪಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಪೆದ್ದುತನ ನಮ್ಮ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಕ್ಷೀಣ ನಗೆಯೊಂದನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಬರೇ ಜೇಬು ತೂತಾದರೆ ಹೋಗಲಿ ಎನ್ನಬಹುದು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ನಮ್ಮ ಅಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ನಹ ತೂತು ಮಾಡುತ್ತೀಯೆ. ದೊಡ್ಡವರು ಚಿಕ್ಕವರು ಬಡವರು ಶ್ರೀಮಂತರು ಎಂಬ ಬೇಧ ಭಾವನೆಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನೀನು ತೀರಾ ಅಮಾನುಷವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವೆ. ಜೀವನವಿಡೀ ಮರೆಯದಂತೆ ಮಾಡುವೆ. ಆದರೆ ತಪ್ಪು ನಿನ್ನದಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸುವ ನಮ್ಮದು.

ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ದಂಡ ದಂಡ ಎನ್ನುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಆದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ರಾಜಕಾರಣಿಯಂತೆ ನೀನೊಬ್ಬ 'ನೆಸೆಸರಿ ಈವಿಲ್' ಆಗಿರುವೆ ಎಂದರೆ ನಿನಗೆ ಕೋಪ ಬಾರದಷ್ಟೆ - ರಾಜಕಾರಣಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ. ಆದರೆ ರಾಜಕಾರಣಿಯಂತೆ ನೀನು ಕ್ಷಣಿಕ ಸುಖ ನೀಡುವವನು ತಾನೆ?

ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಮತ್ತೆ ಭೇಟಿಯಾಗುವ

- ಆನಂದ

ಲೇಖಕರ 'ವಾರೆನೋಟ' ಅಂಕಣದಿಂದ

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ
ಎತ್ತಿದೆ.... ಅದು
ಈ ರೀತಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಆಗುತ್ತೆ
ಅಂದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ.....

- ಚೌಡಂ

ರಜನೀಕಾಂತ್ ಬಗ್ಗೆ 27 ನಿಜಗಳು

1. ರಜನೀಕಾಂತ್ ಸೊನ್ನೆಯಿಂದ ಭಾಗಿಸಬಲ್ಲರು.
2. ರಕ್ತಾಪುಟ ನೋಡಿಯೇ ಪುಸ್ತಕ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದು ರಜನೀಕಾಂತ್ ಹೇಳಬಲ್ಲರು.
3. ಕಾರ್ಡ್‌ಲೆಸ್ ಫೋನ್‌ನಿಂದಲೇ ರಜನೀಕಾಂತ್ ಕುತ್ತಿಗೆ ಬಿಗಿದು ಸಾಯಿಸಬಲ್ಲರು.
4. ರಜನೀಕಾಂತ್ ಈರುಳ್ಳಿಯ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಬರಿಸಬಲ್ಲರು.
5. 60 ನಿಮಿಷಗಳ ಸಿನಿಮಾವನ್ನು ರಜನೀಕಾಂತ್ 20 ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲೇ ನೋಡಬಲ್ಲರು.
6. ರಜನೀಕಾಂತ್ ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ರೋಮ್ ನಿರ್ಮಿಸಿದರು.
7. ರಜನೀಕಾಂತ್ ಪಿಯಾನೊ ಬಳಸಿ ಪಿಟೀಲು ನುಡಿಸಬಲ್ಲರು.
8. ರಜನೀಕಾಂತ್ ಉಸಿರಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಗಾಳಿಯೇ ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರ ಶ್ವಾಸಕೋಶದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.
9. ರಜನೀಕಾಂತ್ ಬೆಳಕಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸರು; ಬೆಳಕೇ ಅವರ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತದೆ.
10. ರಜನೀಕಾಂತ್ ಬ್ರೈಲ್ ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲರು.
11. ರಜನೀಕಾಂತ್‌ಗೆ ಗಡಿಯಾರ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಸಮಯವನ್ನು ಅವರೇ ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ.
12. ರಜನೀಕಾಂತ್ ಅನಾಸಿನ್‌ಗೇ ತಲೆನೋವು ಕೊಡಬಲ್ಲರು.
13. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ರಜನೀಕಾಂತ್ ಸೀನಿದರು; ಆಗ ಸುನಾಮಿ ಉಂಟಾಯಿತು.
14. ರಜನೀಕಾಂತ್ ಮಿಸ್ಟರ್ ಕಾಲ್ ಉತ್ತರಿಸಬಲ್ಲರು.
15. ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೆ ಮಾರ್ಗವಿದೆ, ರಜನೀಕಾಂತ್ ಇದ್ದೆಡೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವೇ ಇಲ್ಲ.
16. ಮೊದಲ ಯತ್ನದಲ್ಲಿ ನೀವು ಯಶಸ್ಸುಗಳಿಸದಿದ್ದರೆ ನೀವು ರಜನೀಕಾಂತ್ ಅಲ್ಲ.
17. ರಜನೀಕಾಂತ್ ಮನೆಗೆ ಬಾಗಿಲೇ ಇಲ್ಲ. ಬರೇ ಗೋಡೆಗಳು. ಅವರು ಅದನ್ನು ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.
18. ರಜನೀಕಾಂತ್ ಒಂದೇ ಹಕ್ಕಿಯಿಂದ ಎರಡು ಕಲ್ಲು ಹೊಡೆಯಬಲ್ಲರು.
19. ಪ್ರತಿ ಬಾರಿ ಬಸ್ಸಿ ಹೊಡೆದಾಗಲೂ ರಜನೀಕಾಂತ್ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೆಳಗೆ ತುಸು ನೂಕುತ್ತಾರೆ.
20. ಮೊನಾಲಿಸಾಳಿಗೆ ಆ ನಗು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ರಜನೀಕಾಂತ್.
21. ರಜನೀಕಾಂತ್ ಮೀನನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಬಲ್ಲರು.
22. ಮೆಕ್ಡೊನಾಲ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ಲೇಟ್ ಇಡ್ಲಿಗೆ ರಜನೀಕಾಂತ್ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಅದು ಸಿಕ್ಕಿತು.
23. 2013ರಲ್ಲಿ ರಜನೀಕಾಂತ್ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜ್ಯವಾಗುತ್ತಾರೆ.
24. 8ನೇ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ರಜನೀಕಾಂತ್ ಹ್ಯಾರಿ ಪಾಟರ್‌ನನ್ನು ಸಾಯಿಸಿದರು.
25. ರಜನೀಕಾಂತ್ ಮಂಗಳ ಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ; ಅದಕ್ಕೇ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಜೀವ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಲ್ಲ.
26. ರಜನೀಕಾಂತ್ ದುರುಗುಟ್ಟು ನೋಡಿದಾಗ ನೀರು ಬೇಗನೆ ಕುದಿಯುತ್ತದೆ.
27. ಧಾಕ್ರೆ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ರಜನೀಕಾಂತ್ ಮುಂಬೈನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಬಲ್ಲರು.

ಇದನ್ನ ಪ್ರಕಟಿಸಲೇ ಬೇಕು ಎಂದು ರಜನೀಕಾಂತ್ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ
ಇದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ - ಸಂಪಾದಕ.

ಐಡೆಂಟಿಟಿ ಕ್ರೈಸಿಸ್

- ಸಿ.ಆರ್. ಸತ್ಯ

ಕೆಳೆದ ವಾರ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಆಘಾತವಾಯಿತು. ಹಗಲು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಮೂರು ದರೋಡೆಕಾರರು ಏನೋ ಸಬೂಬು ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ಮನೆಯೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಬಾಯಿ ಮೈ ಕಟ್ಟಿ ಕೂರಿಸಿ, ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೋಚಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಪೊಲೀಸರು ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದು 'ಅಪರಿಚಿತರಿಗೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಬೇಡಿ, ಹುಷಾರಾಗಿರಿ, ಕಳ್ಳರು ಇನ್ನೂ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿಲ್ಲ' ಅಂತ ಬೇರೆ ಹೇಳಿ ಹೋದರು. ಈ ಸಂಗತಿ ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಭಾರಿ ಆತಂಕ ಮೂಡಿಸಿತು ಅಂತ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆ? ಈಗ ನಾನು ಹೇಳೋ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಇದು ಹಿನ್ನೆಲೆ.

ಮೊನ್ನೆ ವಾಕಿಂಗ್ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಬೆಲ್ ಮಾಡಿದೆ. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಒಳಗಿನಿಂದಲೇ "ಯಾರಾ?" ಅಂತ ಕೇಳಿದಳು "ನಾನೂ.." ಅಂದೆ. "ನಾನೂ ಅಂದರೆ ಅದೇನು ಹೆಸರೆ? ನಿಮಗೇನು ಹೆಸರಿಲ್ಲ?" ಅಂದಳು.

"ಅಲ್ಲ ಕಣೆ, ನಿನ್ನನ್ನ ಮದುವೆ ಆಗಿ ನಲವತ್ತು ವರುಷಗಳು ಆಗ್ತಾ ಬಂತು. ಈಗ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದೀಯಲ್ಲಾ?" ಅಂದೆ ನಾನು. "ದಾರೀಲಿ ಹೋಗೋರ್ದೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಮದುವೆ ಆಗೋಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತೆ? ನಿನ್ನನ್ನ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದೆ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರೇನು ಅಂತ ಮೊದಲು ಹೇಳಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಐದು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನ್ರು ವಾಕಿಂಗ್ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬರ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನ ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗೆ ರವಾನಿಸ್ತಾರೆ" ಅಂತ ಅಂದಳು, ಅವಳು ನನ್ನನ್ನ ಚುಡಾಯಿಸಿದಾಳೆ ಅಂತ ಅಂದ್ಕೊಂಡು, "ನಾನು ಹುಟ್ಟಿ ಎಪ್ಪತ್ತು ವರುಷಗಳಷ್ಟು ಆಗ್ತಾ ಇದೆ ಕಣೆ. ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಮತ್ತೇ ಹೋಗಿದೆ" ಎಂದೆ. "ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮತ್ತ ಯಾವುದಾದರೂ ಐಡೆಂಟಿಟಿ ಕಾರ್ಡ್‌ಗೆ ತೋರಿಸಿ. ಬಾಗಿಲು ತೆಗೀತೀನಿ" ಅಂತ ಅಂದಳು.

"ಬೆಳಗ್ಗೆ ವಾಕಿಂಗ್‌ಗೆ ಯಾರಾದ್ರೂ ಐಡೆಂಟಿಟಿ ಕಾರ್ಡ್‌ನ ಇಟ್ಟೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾರೇನೆ? ನಂದು ಡೈವಿಂಗ್ ಲೈಸೆನ್ಸ್, ಪಾನ್ ಕಾರ್ಡ್, ಸೀನಿಯರ್ ಸಿಟಿಜನ್ ಕಾರ್ಡ್, ಎಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲೇ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಪಕ್ಕ ಇವೆ. ನೋಡೋ" ಅಂದೆ. ನನಗೆ ಕೋಪ ಏರೋಕೆ ಶುರುವಾಯ್ತು.

"ಓ! ಹೌದಾ..? ಹಾಗಾದ್ರೆ ನೀವು ನೀವೇ ಅಂತ ನಿಮಗ್ಗೇಗೆ ಗೊತ್ತು?" ಅಂತ ಸವಾಲು ಹಾಕಿದ್ದು.

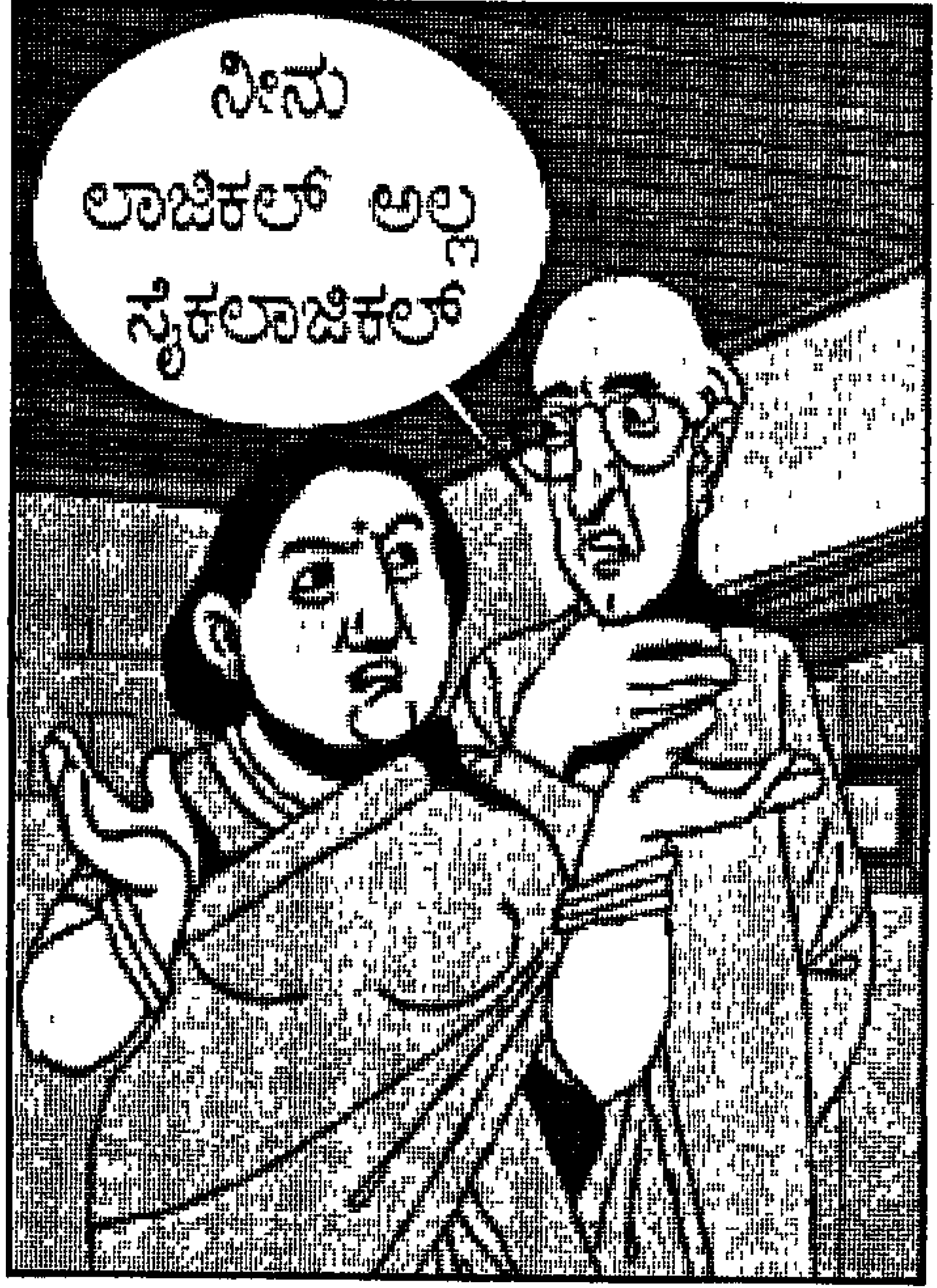
"ನೀನೇನು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೀತೀಯಾ ಇಲ್ಲಾ.."

"ಇಲ್ಲಾ ನಾನೇ ಪೊಲೀಸಿಗೆ ಪೋನ್ ಮಾಡ್ಲೋ? ಇರಿ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ರೂಮ್‌ಗೆ ಈಗಲೇ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಒಂದು ಹೊಯ್ಸಳಾನ ಕಳಿಸಿ ಅಂತ"

ನನಗೆ ಈಗ ಕೋಪ ಬರೋದು ಇರಲಿ, ಗಾಬರಿ ಆಯ್ತು.

“ಅಮ್ಮಾ ತಾಯಿ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯಮ್ಮ ಪ್ಲೀಸ್. ಆಗಲೇ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಜನ ಜಮಾಯಿಸ್ತಾ ಇದಾರೆ. ನಾಳೆಯಿಂದ ನಾನು ಐಡೆಂಟಿಟಿ ಕಾರ್ಡ್ ಇಟ್ಕೊಂಡೇ ಹೊರಗೆ ಹೋಗ್ತೀನಿ. ಇವತ್ತು ಒಂದು ದಿನ ಒಳಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು, ಕಾಫಿ ಬೇರೆ ಬೆಳಗ್ಗಿಂದ ಕುಡ್ತೀಲ್ಲ” ಅಂತ ಗೋಗರೆದೆ.

“ಓಹೋ, ಮನೇಲಿರೋದೆಲ್ಲಾ ದೋಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋದಲ್ಲದೆ ಕಾಫೀನೂ ಕುಡ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ಬೇಕು ಅಂತಾನೋ ನಿಮ್ಮ ಪ್ಲಾನೂ...?” ಅಂತ ಕೊಂಕಿದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಈ ಗಲಾಟೆಯನ್ನ ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಹಾಲಿನವನು “ಅಲ್ಲ ಸಾರ್, ನೀವು ಯಾರೂ ಅಂತ ನಿಮಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಂತಹವರಿಗೆ ಮೇಡಂ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯೋಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತೆ? ಪಾಪ, ಒಬ್ಬರೇ ಇದಾರೆ. ಅವರ ಯಜಮಾನ್ಯ ಬೇರೆ ಮನೇಲಿಲ್ಲ” ಅಂತ ಮೂಗು ಹಾಕಿದ.

“You too Brutus, ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಯಜಮಾನ ನಾನೇ ಕಣೋ” ಅಂತ ಕೂಗಿದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪೇಪರ್ ಹುಡುಗ, “ಹುಷಾರಾಗಿರಿ ಮ್ಯಾಡಂ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೀಬೇಡಿ. ನಾನು ಪೇಪರ್ ಹಾಕೋ ಮನೇಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ, ಮನೆಯವರು ಓದೋಕೆ ಮುಂಚೆ, ಯಾರೋ ಪೇಪರ್‌ನ ಕದ್ದು ತೊಗೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾರೆ ಅಂತ ನಮಗೆ ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ಸ್ ಬರ್ತಿವೆ. ಇವರೇನೋ ಏನೋ..” ಅಂತ ಗಾಯಕ್ಕೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಮೆಣಸಿನ ಪುಡಿ ಹುಯ್ದು ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರೋ ಮಾಮಿ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ “ಅಂದ ಬಾಕಿಲಿಗೆ ಸ್ವಿಲ್ ಗ್ರಿಲ್ ಪೋಟಿರ್ಕುಡು ನಲ್ಲ ಆಚೆ. ನಮ್ಮ ವೀಟ್ವುಕೂ ಪೋಡುಣು. ಇವರು ಕೇಕು ಮಾಟಾರು” ಅಂತ ಅವರ ಗಂಡನ ಕಡೆ ಬೆಟ್ಟು ತೋರಿಸಿದರು.

“ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಮಾಮಿ, ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನ್ಯನ್ನೂ ಮನೆ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿ ಸ್ವಿಲ್ ಗ್ರಿಲ್ ಲಾಕ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮನೇಲಿ ಹಾಯಾಗಿರಿ. ನನಗೆ ಕಂಪನಿ ಕೊಡ್ತಾರೆ?” ಅಂತ ಅಂದೆ.

ಈ ಗಲಾಟೆಯನ್ನ ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸೋಕ್ಕೆ ಆಗಲೇ ಒಂದು ಇಪ್ಪತ್ತು ಜನ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ವಾಕಿಂಗ್‌ನೂ ರದ್ದು ಮಾಡಿ ಈ ಅಪರೂಪದ ಸಂಗತಿ ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಿರುಗುತ್ತೋ ನೋಡೋಣ ಅಂತ ಅಲ್ಲೇ ಠಿಕಾಣ ಮಾಡಿದ್ದು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕಾಫೀ ಯೋಚನೆ ಆಯ್ತು.

“ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು, ಒಂದು ಕಪ್ಪು ಕಾಫೀನಾದ್ರೂ ಆ ಕಿಟಕಿ ಮೂಲಕ ಕೊಡು, ಕಾಫೀ ಕುಡಿದು ಇಲ್ಲೇ ಜಾಂಡಾ ಹೂಡ್ತೀನಿ” ಎಂದೆ.

“ಉಂಡೂ ಹೋದ, ಕೊಂಡೂ ಹೋದ ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ಕದ್ದೂ ಹೋದ, ಕುಡಿದೂ ಹೋದ ಅಂದ್ವಾಗೆ ಆಯಿತು” ಅಂತ ನಮ್ಮ ಈ ಕಡೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರೋ ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು.

ಪ್ರಿಯ ಓದುಗರೇ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡ್ತಿದ್ದಿ?

ನಾನಂತೂ ದೇವರ ಮೊರೆ ಹೊಕ್ಕೆ. ಆ ಕರುಣಾಮಯಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ನನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅರ್ಥವಾಯ್ತು. ಪರಿಹಾರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿರೋ ನನ್ನ ಆಪ್ತ ಮಿತ್ರ ನರಸಿಂಹಾಚಾರಿಯನ್ನ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ. ಅವನು ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗ್ರಹಿಸಿದ.

“ಕನಕದಾಸರ ತರಹ ಎಷ್ಟೊ ಹೊತ್ತು ನಿಂತಿರೋಯೋ? ನನ್ನ ಜೊತೆ ಬಾ. ಇಲ್ಲೇ ಮೈನ್ ರೋಡಿನಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಒಂದು ತಟ್ಟೆ ಇಡ್ಲಿ ಹೋಟೆಲ್ ಶುರುವಾಗಿದೆ. ತಿಂದು ಕಾಫೀ ಕುಡಿದು ಬರೋಣ” ಅಂತ ನನ್ನ ಕರೆದ. “ದುಡ್ಡು..” ಅಂತ ನಾನು ತಡವರಿಸಿದೆ.

“ಇರಲಿ ಬಾಪ್ಪ ಇವತ್ತು ನನ್ನ ಪಾರ್ಟಿ ಅಂತ ಅಂದುಕೋ” ಅಂದ ಆಚಾರಿ.

“ಅಪ್ಪ ಆಚಾರಿ ನಿನಗೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಹೊಟ್ಟೆ ಇದೆ ಅಂತ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವೇ, ಆದರೆ ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟು ವಿಶಾಲವಾದ ಹೃದಯಾನೂ ಇದೆ ಅಂತ ನನಗೆ ಈಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು ಕಣೋ, ನಡೆಯಪ್ಪ” ಅಂತ ಹೊರಟೆ.

“ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಲ್ಲಿ..” ಅಂತ ಕೂಗಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಸ್ಟೀಲ್ ಗ್ರಿಲ್ ಒಳಗಿಂದ.

“ಯಾಕಮ್ಮಾ..?” ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

“ಇವತ್ತು ತಿಂಡಿ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಬೇಜಾರು, ತಟ್ಟೆ ಇಡ್ಲಿ ನೀವು ಮಾತ್ರ ತಿಂದು ತೇಗಿದ್ದೆ ನನಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಯಲ್ವೆ? ನಾನೂ ಬರ್ತಿನಿ ಇರಿ” ಅಂತ ಗ್ರಿಲ್ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು, ಓಡಿ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟು.

ಆಚಾರಿ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ, “ವಾಪಸ್ಸು ಬರ್ತಾ ಮನೇಗೆ ಬಂದು ಹೋಗಿ. ಒಳ್ಳೇ ಸ್ಟ್ರಾಂಗ್ ಕಾಫೀ ಬೆರೆಸಿಕೊಡ್ತೀನಿ” ಅಂತ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಬೇರೆ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಮನೆ ಮುಂದೆ ವಕ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಜನಸ್ತೋಮ (ತಟ್ಟೆ ಇಡ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಕರಗಿದ ಹಾಗೆ) ಅದೆಷ್ಟು ಬೇಗ ಕರಗಿಹೋಯ್ತು ಅಂತೀರಿ! ಇಡ್ಲಿ ತಿಂದು ಮನೇಗೆ ಬಂದಾಗ ಒಬ್ಬ ನರಪಿಳ್ಳೇನು ಮನೆ ಮುಂದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ! ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಬರುವ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಗ್ರಿಲ್ ಗೆ ಬೀಗವೇ ಹಾಕಿರಲಿಲ್ಲ! ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ಯಾರೂ ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿರಲಿಲ್ಲ!

✱

- ದಂನಿ

- ಶೇ 99ರಷ್ಟು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಉಳಿದವರಿಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ಬರುವಂತೆ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗದು ಅಲ್ಲವೇ?
- ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಪೊರೇಟರ್ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಾಗ ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹುಡುಕಿ ಹತಾಶರಾಗಿದ್ದ ಅವನ ಮತದಾರರು ಓ! ಅವನು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ ಈಗಲಾದರೂ ತಿಳಿತಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಚೆಲ್ಲಿದರಂತೆ.
- ಸೆಕೆಂಡ್ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಬಂದಿರುವುದು ಸೆಕೆಂಡ್ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ.
- ಯಶಸ್ಸು ಎಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸಹಿ ಆಟೋಗ್ರಾಫ್ ಆದಾಗ.
- ಜನ ನಿಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುವ ಬದಲು ನಿಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ನೋಡತೊಡಗಿದರೆ ನೀವೇನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ?

ಮೆಲುಕು
ವಾಕುವಂತಹ
ಮಾತುಗಳ
ಗುಚ್ಛ

- How old would you be if you didn't know how old you were?
- ಯಶಸ್ಸು ಏರಲು ಲಿಫ್ಟ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನೇ ಬಳಸಬೇಕು.
- Faith is believing in things when common sense tells you not to.
- ಯಾವ ಜೀವನವೂ ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲ; ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಸಹ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯ.
- ಜನಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆ.
- I have a good memory for forgetting.
- ನಿಮಗೆ ದುಃಖದ ಸಂಗತಿಗಳು ನೆನಪಿಗೆ ಬಾರದು ಎಂದರೆ ನೀವು ಮುಷಿಯಾಗಿರುತ್ತೀರಿ ಎಂದರ್ಥ.
- ಹೇಳಲು ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದಾದಾಗ ಸುಮ್ಮನಿರುವುದೇ ಲೇಸು.
- ನನಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವುದು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಕಳೆಯುವೆ.
- If I have done anything I am sorry for I am willing to be forgiven.
- ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಲು ಟೀವಿ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ವೇದಿಕೆ.
- ನಾನು ತುಂಬ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ ಎನ್ನುವವನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.
- It was always impossible to do a Don
Now it is impossible to do a Sachin.

✱

ವಾಸ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತು

- ಅರುಂಧತಿ ಜೋಶಿ

ವಾಸ್ತು ಕಲೆಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಬದಲಿಸಿ ಮನೆಯ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ಅದಲು ಬದಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಾಸ್ತು ತಜ್ಞರು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮನಸ್ಸು ಮುಷ್ಕರ ಹೂಡಿದರೂ, ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ತೊಡಕುಗಳು, ತೊಂದರೆಗಳು ಇದರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಆಗಿರಬಹುದೆನ್ನುವ ಸಣ್ಣ ಸಂಶಯದ ಕಿಡಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡಾಗ ಮನವೆಂಬ ಮರ್ಕಟ ಡೋಲಾಯಮಾನವಾಗಿ ಓಲಾಡುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಂಶಯದ ಬುನಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಮನೆಯ ವಿನ್ಯಾಸದ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ತುದಿಗಾಲಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ವಾಸ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಶರಣು ಶರಣೆಂದು ಶರಣಾಗಬೇಕಾದ ನಿರ್ಬಂಧ ತಲೆ ದೋರಿತು. ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಮನೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಕೇಂದ್ರಗಳ ದಿಕ್ಕುಗಳು ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿ ಕೊಂಡಾಗ ದಿಕ್ಕು ತೋಚದಂತಾಯಿತು. ಮೂವತ್ತೇಳು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲ ಋತುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ನಿಂತು, ಅಲುಗಾಡದೇ ನಿಂತಿರುವ ಹಳೆಯ ಮನೆನಮ್ಮದು.

ವಾಸ್ತುತಜ್ಞ ಮುರಳೀಧರ ಕೋಂಡವಾಡ ನನ್ನ ಮಿತ್ರ. ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ಮನೆಯನ್ನು ಕೂಲಂಕುಶವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ “ನಿನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲ ವಾಸ್ತು ದೋಷದಿಂದ ಆಗಿದೆ” ಎಂದು ತನ್ನ ಬಿಟ್ಟ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟಾಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೋಚದೇ, ಹರಕೆಯ ಕುರಿಯಂತೆ ತಲೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟೆ. “ಅಗ್ನಿಮೂಲೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ವಾಸ್ತು ದೋಷವಿದೆ” ಎಂದು ತನ್ನ ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪನ್ನು ಹೇಳಿದ. “ಅಂದ್ವಾಗೆ ಮೂರ್ತಿ, ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಚಿನ್ನಪ್ಪನ ಬರ ಹೇಳ್ತೀನಿ. ಅವನೆಲ್ಲ ಬರೋಬರಿ ಸರಿ ಮಾಡ್ತಾನೆ.” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟ.

ನುಂಗಲೂ ಆಗದ, ಉಗುಳಲೂ ಆಗದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟ ಮೇಲೆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟಾಗ ನಡೆದಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಗಮನಿಸಿದ್ದ ನನ್ನ ಮಗ ರಾಜು, ನನ್ನನ್ನು ತರಾಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ.

“ಏನ್ ಡ್ಯಾಡಿ, ಈ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ವಾಸ್ತು ಶಕುನ ಎಂದೆಲ್ಲ ನಂಬುತ್ತೀಯಲ್ಲ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ನನ್ನ ಅರ್ಧಾಂಗಿ ದನಿ ಗೂಡಿಸಿದಳು. “ಅಲ್ಲಾರೀ! ನಿಮ್ಮ ತಲೀನ ರಾಡಿ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟಾನಲ್ಲ ಆ ನಿಮ್ಮ ಗೆಲೆಯ. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದ ಕೇಳಿದ್ದ ತಲೆ ತಿರುಗದೆ ಮತ್ತೇನಾಗ್ತದೆ?” ಎಂದು ಟೀಕಾ ಪ್ರಹಾರ ಶುರುಮಾಡಿದಳು.

“ಹೌದ್ದೊದು. ಎಲ್ಲಾ ಟೀಕಾಚಾರ್ಯರ ಪರಮಾವತಾರ ಅಂದ್ಕೊಂಡೀರಿ. ಪರಿಹಾರ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಹೇಳಿ” ಎಂದು ತಿರುಗು ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಸುಮ್ಮನಾದರು.

ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ದೇವರೇ ದಿಕ್ಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲ. ಆಪತ್ಪಾಂಧವನ ಹಾಗೆ ನನ್ನ ಮೈದುನ

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ. “ಯಾಕ್ರಪಾ ಸೂರು ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದಾಂಗ ಎಲ್ಲಾ ಕೂತ್ಪಿಟ್ಟಲ್ಲ? ಮೂರ್ತಿ ಭಾವನ ಮಾರಿ ಸಪ್ಪಗೆ ಒಣಗಿದ ತರಗೆಲಿ ಹಂಗಾಗ್ಯದ. ಏನಾಯ್ತು?” ಅಂತ.

“ಏನಿಲ್ಲ ಮಾವ, ಅಪ್ಪನ ಫೈಂಡು ಕೋಂಡವಾಡ ಬಂದಿದ್ದು. ಹಾಗಾಗಿದೆ, ಹೀಗಾಗಿದೇಂತ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಇಲ್ಲದ ಸಲ್ಲದ ಗೋಳನ್ನು ತೋಡ್ಕೊಂಡ್ರೆ ಅವರು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೊಡ್ತಾರಾ ಹೇಳು? ಹೇಳಿಕೇಳಿ ವಾಸ್ತು ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಬೇರೆ. ಮನೆಯನ್ನು ಅಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ನೋಡಿ ಬಂದು, ಮನೆಯ ವಿನ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮ ಬರೋಬರಿಯಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗೊಳ್ಳ ಮಾಡ್ಬೇಕು. ಹಾಂಗ ಮಾಡಿದ್ರ ಎಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಕಡೀನೂ ನ್ಯೂನತೆಗಳಿವೆ. ವಾಸ್ತು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ವಾಸ್ತು ದೋಷದಿಂದ ವಾಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟ ಗೋಳು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಬುತ್ತಿ” ಎಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದು.

ಇದೆಲ್ಲ ಬೇಕಿತ್ತೇ ಹೇಳು? ನಮಗೇನಾಗಿದೆ? ಏನಾಗತ್ತೋಂತ ಹೆದರಿದ್ದ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನ ನಾವೇ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತಲ್ಲೇ? ಎಂದು ರಾಜು ಕೇಳಿದ.

ರಾಜುವಿನ ಸುದೀರ್ಘ ವರದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಭರತ ನಗುತ್ತ “ಇಷ್ಟೇಯಾ! ಇದಕ್ಕಾಕೆ ಅಷ್ಟು ಗಾಬ್ರಿ. ಹಳೆಕಾಲದ ಮನಿ. ಹೊಡೆತ

ಬಡಿತಗೊಳ್ಳ ತಡಕೊಳ್ಳೊ ತಾಕತ್ತಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಪರ್ಸಿಗೆ ಹೊಡೆತ ಬೀಳದ ಹಾಂಗ ಏನಾರ ಉಪಾಯ ಹುಡುಕಿದ್ದ ಆತಲ್ಲ” ಎಂದು ಸಮರಸದ ದಾರಿ ತೋರಿದ.

“ಪ್ಲೀಸ್, ಹೇಳು ಮಾವ. ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಈ ದುಗುಡದಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡಿ ಪುಣ್ಯ ಕಟ್ಟೋ” ಎಂದು ರಾಜು ಗೋಗರೆದ.

“ಫೆಂಗ್ ಶುಯಿ ಎಂದು ಕೇಳೀರೇನು?” ಭರತನ ಸವಾಲೆಸೆ.

“ಚೈನೀಸ್ ಭಾಷೆ ಇದ್ದಾಂಗದ. ಹೌದಲ್ಲೋ” ಎಂದು ಮನೆಯೊಡತಿ ಕೇಳಿದಳು.

“ಹೌದಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೀತ್ಯಾಗ, ಅದೂನ ವಾಸ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರಂತ ಹೇಳ್ಬಹುದು. ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗೊಳು, ಸಾಮಗ್ರಿಗೊಳ್ಳ ತೊಡಕಿರೊ ಜಗದಾಗಿಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ಬರೋಬರಿ ಆಗ್ತದೆ. ನನ್ನ ಗೆಲೆಯ ಡಾ|| ಗಜಾನನ ಫೆಂಗ್ ಶುಯಿ ನಿಪುಣ. ಅವ ಬಂದ್ರ ಚಲೋ. ಈ ಗೃಹ ಪರೀಕ್ಷೆ ಅವನ್ನಡಿಯಿಂದಲ್ಲ ಆಗ್ಲೋಗ್ಲಿ ಅವನ ಫೀಸ್ ಕೊಟ್ಟ ಸಾಕು. ಏನ್ಬಾವಾ! ಈ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆ ಸುದ್ದ ಆಗ್ಬಹುದಲ್ಲೇ? ಕಾಳಜಿ ಮಾಡ್ಬಾಡಿ. ಹೂ ಎತ್ತಿದ ಹಾಂಗ ಕೆಲಸ ಆಗ್ತದೆ”.

ಅವನ ಮಾತಿನಿಂದ ಬಾಡಿದ ಹೂವಿನಂತಿದ್ದ ಮುಖಗಳು ಅರಳಿದವು. ಚೇತರಿಸಿ ಕೊಂಡ ಹಾಗಾಯಿತು.

“ಹಾಗೇ ಮಾಡು ಮಾರಾಯ. ಈ ಮನೆಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿದರೆ ಸಾಕು. ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ರಕ್ತದ ಒತ್ತಡ ಹೆಚ್ಚಿದೆ.”

ಸದ್ಯ! ಮನೆ ಉಲ್ಟಾಪಲ್ಟಾ ಆಗ್ಲೇ, ಸಮಯ ಸಂಜೀವಿನಿಯಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಈ ಹೊಸ ವಾಸ್ತು ಪದ್ಧತಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆಯೆಂದು ಖುಷಿಯಾಯಿತು. ಗಜಾನನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ಭರತನಿಗೆ ವಿನಂತಿಸಿ ಕೊಂಡೆ.

ಡಾ|| ಗಜಾನನ ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಇದ್ದರು. ಅವರು ನಡೆದರೆ ನೆಲ ಅದುರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಳೇ ಕಾಲದ ಮನೆ. ಗೋಡೆ ಬಿರುಕು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವುದೇನೋ ಎನ್ನುವ ಭಯ ಶುರುವಾಯ್ತು. ಬಾಲ ಮುದುರಿದ ಬೆಕ್ಕಿನ ಹಾಗೆ ಅವರೊಡನೆ ಓಡಾಡಿ ಮನೆಯನ್ನು ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಮೇಲೆ, ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ತೋರಿಸಿ ಬಂದೆ. ಗೃಹ ಭಂಗವಾಗದೇ ಮನೆಯನ್ನು ಯಥಾಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಕೇಳಲು ತುದಿಗಾಲಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ.

“ನೋಡಿ ಮೂರ್ತಿಗಳೇ! ಈಗ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಮೋಸ ಮಾಡಿ ರೊಕ್ಕ ಮಾಡೋವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪಾಪ ನಿಮ್ಮಂತ ಸಾತ್ವಿಕ ಶಿರೋಮಣಿಗಳನ್ನು ಹೆದರಿಸಿ ರೊಕ್ಕ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ನೀವೇನೂ ಹೆದರ ಬೇಡಿ. ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳ, ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಯಾವ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕೆಂದು ನಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬರೆದು ವಿವರಿಸಿದರು.

ಮನೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಡವಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೋಂಡವಾಡರಿಗೆ ಫೀಸು ಕೊಡದೆ ಬಿಟ್ಟ ಸಲಹೆ ಪಡೆದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಏನೊಂದು ಬದಲಾವಣೆಯಿಲ್ಲದೇ, ದೋಷ ಪರಿಹಾರದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ ಫೆಂಗ್‌ಶುಯಿ ತಜ್ಞರಾದ ಡಾ|| ಗಜಾನನ ಅವರಿಗೆ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಭರ್ಜರಿ ಫೀಸು ಕೊಟ್ಟು ಕೈ ಮುಗಿದೆ.

ಅವರು ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೂರಾಡುವ ನಿನಾದದ ಅಲೆಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುವ ಗಂಟೆ (ವಿಂಡ್ ಚೈಮ್), ಮನಿ ಪ್ಲಾಂಟ್, ಸಣ್ಣ ಹೂವಿನ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಬಿದಿರಿನ ಗಿಡ, ಪಿರಮಿಡ್, ಕ್ರಿಸ್ಟಲ್, ಲಾಫಿಂಗ್ ಬುದ್ಧ ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ, ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಂದ ವಾಸ್ತು ದೋಷ ನಿವಾರಣೆ ಆಗಲಿ ಬಿಡಲಿ ಮನೆಯ ಅಂದ ಚೆಂದ ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗಿದೆ. ಒಳ ವಿನ್ಯಾಸ ಚೆಂದಾಗಿ ಚೆಲುವೆಯಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಗಣಪ್ಪ ಉರುಘ್ ಗಜಾನನ ಕೈ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅರ್ಧ ದೋಷ ಈಗಾಗಲೇ ಪರಿಹಾರವಾದಂತೆ ನಿರಾಳವಾಗಿ ಉಸಿರಾಡುವಂತಾಯಿತು. ನನ್ನ ಬಿ.ಪಿ. ಸಹ ಇಳಿಮುಖವಾಯಿತು.

✱

ವ್ಹಾ! ಗುರೂಜಿ.

ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಉಗುರು ಕಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದ. ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಅವನನ್ನು ಬಾಬಾ ರಾಮದೇವ್ ಬಳಿ ಕಳಿಸಲಾಯಿತು. ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ವಿಜಾಲಸಿದಾಗ ಅವನು ಈಗ ಕಾಲನ ಉಗುರನ್ನೂ ಕಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿತು. ವ್ಹಾ! ಗುರೂಜಿ.

ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ಸಿನಿಮಾಗಳೆಷ್ಟು ?

- ಗುರು

ನಾವು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ಲೆಸ್ಟ್ ಒನ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ ನೆನಪಿದೆಯೇ? ಈಗ ಆ ವಿಷಯಕ್ಕೆ. ಸುಮಾರಾಗಿ ನನ್ನ ಜತೆಗೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಸೇರಿದವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಹ್ಯಾಂಗರುಗಳಲ್ಲಿ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ವಿಂಗ್ ಯಾವಾಗಲೂ ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ಶಿಪ್ಪುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಜನರಲ್ ಶಿಪ್ಪುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವವರು ನಿಜವಾದ ಸ್ಟೋರುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಕಲಿತರೆ ನಾವುಗಳು ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಸ್ಟೋರು ಅಲ್ಲದ ಕಡೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಸದರಿ ಕೆಲಸದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕಲಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ತಮಾಷೆ ಎಂದರೆ ಮೊದಲ ದಿವಸ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆಯೋ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷದ ನಂತರವೂ ಅದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು! ಅಂದರೆ ಏಕತಾನತೆಯ ಕೆಲಸ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಭಿದ್ರ ಮಾಡಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊರಟೇ ಹೋಗುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇವು. ನಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾವು ಹೊರಗಡೆ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಶೋಧಿಸುವುದೂ, ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ನೆಗೆಯುವುದೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಆಗ ಅಂದರೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮೊದಮೊದಲು - ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೊರತೆಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಋಣಾತ್ಮಕ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನಾವು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡೆವು ಅಂದರೆ ಶಿಪ್ಪುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸುಮಾರು ಜನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಓದು ನಡೆಸಿದವು, ಬೇರೆಬೇರೆ ವ್ಯವಹಾರ ಕಲಿತವು ಮತ್ತು ಅದೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭಗವಂತ ನಮ್ಮನ್ನ ಹೀಗೇ ಇರಲು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುವ ಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ಆಚೆ ಬಂದು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ತೆರೆದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡಿದೆವು.

ಸೆಕೆಂಡ್ ಶಿಪ್ಪು ಅಂದೆ - ಈ ಶಿಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಜನ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೆಲಸದ ಒತ್ತಡ ಅಷ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಬೇಜಾನ್ (ಈ ಪದ ನಾನು ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಸೇರಿದ ನಂತರ ಕಲಿತದ್ದು - ಇದೇ ರೀತಿ ಸುಮಾರು ಹೊಸಾ ಹೊಸಾ ಪದಗಳು ನನಗೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ನೀಡಿದ ಬಳುವಳಿ) ಸಮಯ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಟೈಂ ಮೇನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಉಪಯೋಗ ಆಗಲೇ ಶುರು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಈ ಸಮಯದ ಸದುಪಯೋಗ ಹೇಗೆ ಅಂದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುವುದರಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಆದ ದೊಡ್ಡ ಅನುಕೂಲವೆಂದರೆ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುವುದು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಕುರಿತು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಸಂಗಾತಿಯಾಗಿ ದೊರೆತವನು (ನಟರಾಜ) ಈಗಲೂ ಅದೇ ಹುರುಪನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ಇದೇ ಗೆಳೆಯನ ತಂದೆ ವಕೀಲಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಿಂದ ಗೆಳೆಯ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಲಾ ಕಾಲೇಜು ಸೇರಿದ - ಮುಂದೆ ಲಾಯರು ಆಗಬಹುದು ಎಂದು. ಆತನಿಗೂ ನಮ್ಮ ತರಹವೇ ಶಿಫ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸಂಜೆ ಶಿಫ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿಯಲು ಶುರುಹಚ್ಚಿದ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಲಾಯರುಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ, ವಕೀಲನಾಗುವ ಆಸೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಮೊದಲು ಅವನ ಜತೆ ಕಾಲೇಜು ಸೇರಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲ ಒಂದು ವರ್ಷ ಆತ ತನ್ನ ಕಾಲೇಜಿನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಬಳಿ ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಯಾರಿಗೇ ಆಗಲಿ ಲಾ ಕಾಲೇಜು ಸೇರಬೇಕು ಅನಿಸುವ ಹಾಗಿದ್ದವು. ಮಾರನೇ ವರ್ಷ ನಾನು ಲಾ ಕಾಲೇಜು ಸೇರಿದೆ. ಆಗ ಲಾ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರುವುದು ತುಂಬಾ ಸುಲಭದ ಕೆಲಸ. ನಿಮ್ಮ ಡಿಗ್ರೀ ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ಕಾರ್ಡಿನೊಂದಿಗೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ನಡೆದು ಫೀಸು ತುಂಬಿದರೆ ಆಯಿತು - ನಿಮಗೆ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಹಾಜರಾತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಾಜರಾತಿ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು - ಫೀಸು ಒಂದು ತುಂಬಿದರೆ ಸಾಕು (ತಿಂಗಳಿಗೆ ಬರೀ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿ ಫೀಸು!) ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಆಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನಿಸುವಂತಹ ಬೆಲೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜ್ಯೂರಿಸ್, ಪ್ರಾಡೆನ್ಸ್ ಗೆ ಅರವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ, ಹಿಂದೂ ಲಾಗೆ ಹದಿನೈದು, ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಕೋಡಿಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ರೂಪಾಯಿ..... ಹೀಗೆ. ಲಾ ಓದುವವರಿಗೆ ಎಂದೇ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದವು. ಇಡೀ ಮೂರುವರ್ಷದ ಪಾಠಕ್ಕೆ ನಾನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದು ಇನ್ನೂರು ಪೇಜಿನ ಒಂದೇ ನೋಟ್ ಬುಕ್!

ಲಾ ಕಾಲೇಜಿನ ಪಾಠಗಳು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಅನುಭವ ನೀಡಿತು. ನಾನು ಲಾ ಓದಬೇಕಾದರೆ ಆ ಕಾಲದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ನಮಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಜನಾರ್ದನ ಎನ್ನುವವರು ಜ್ಯೂರಿಸ್‌ಪ್ರಾಡೆನ್ಸ್ ಎನ್ನುವ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಡಲೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದರೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಅದನ್ನು ನಾವು ಓದುವ ಪ್ರಮೇಯವೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಎನ್ನುವವರು ಲಾ ಆಫ್ ಟಾರ್ಟ್ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಮುಂದೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸಚಿವರಾದ ಯಾಹ್ಯಾ ಎನ್ನುವವರು ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ ಸಹ ಇದೇ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿದ್ದರಂತೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ರಂಗಯ್ಯ ಅವರು ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಾಗಿದ್ದರು ಅದಕ್ಕೂ ಮುನ್ನ ಶಿವಶಂಕರ್ ಅವರು ಈ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಅತಿ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರು - ನಮಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಬೆಳೆಸಿದರು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಶಿಫ್ಟು ಇರಬೇಕಾದರೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ರಾಜಾಜಿನಗರದಿಂದ ಸೈಕಲ್ಲು ಏರಿದರೆ ಆನಂದರಾವ್ ಸರ್ಕಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಎಡಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದರೆ ಕಾಲೇಜು. ಆಗಿನ್ನೂ ಒನ್‌ವೇಗಳ ಕಾಟ ಇರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆಗಿನ ರಾಜಾಜಿನಗರ ಎಂದರೆ ಸಬ್‌ವೇ ಇಲ್ಲದ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಜ್ಯಾಮುಗಳೇ ಇಲ್ಲದ ಶುದ್ಧವಾದ ಗಾಳಿಯ ಪರಿಸರ. ಆರೂ ಮುಕ್ಕಾಲಿಗೆ ಮನೆ

ಬಿಟ್ಟರೆ ಆರೂ ಐವತ್ತೈದಕ್ಕೆ ಕಾಲೇಜಿನ ಮುಂದೆ ಇರಬಹುದಿತ್ತು. ಏಳರಿಂದ ಹತ್ತರವರೆಗೂ ಕಾಲೇಜು. ಮೂರು ತಲಾ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ತರಗತಿಗಳು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಎರಡು ಗಂಟೆಗೆ ನಾನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅಂತ ಮನೆ ಬಿಡಬೇಕಾದ ಸಮಯ. ಹತ್ತರಿಂದ ಒಂದೂವರೆವರೆಗೆ ನನಗೆ ಫ್ರೀ ಸಮಯ! ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಮಯ ಹೇಗೆ ಕಳೆಯೋದು? ಅದರಿಂದ ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ಶೋಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕೆಂಪೇಗೌಡ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದ ಹಳೇ ಸಿನೇಮಾಗಳನ್ನ ಮಾಮೂಲಿ ದರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಧನವಿಟ್ಟು ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಹುಶಃ ಪ್ರತಿದಿವಸ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಿದೆವು ಎಂದು ತೋರುತ್ತೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ದಿವಸಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಿದ್ದೂ ಉಂಟು ! ಬಹಳ ಹೆಸರು ಮಾಡಿದ್ದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಆಗ ನೋಡಿದ್ದು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಈಗಲೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿವೆ. ಮೊಗಲ್ ಎ ಅಜಂ, ಪ್ಯಾಸಾ, ದೊದೂನಿ ಚಾರ್..... ಹೀಗೆ ಪಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತೆ. ಗುಂಝೂಟಿ ಶೆಹನಾಯ್ ಅಂತ ಒಂದು ಸಿನಿಮಾ - ಅದರಲ್ಲಿ ಉಸ್ತಾದ್ ಬಿಸ್ಮಿಲ್ಲಾ ಖಾನರ ಶೆಹನಾಯ್ ವಾದನ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಅಂದರೆ ಸನಾದಿ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ನೋಡಿದಾಗ ಸಪ್ಪೆ ಅನಿಸಿತ್ತು ! ಹೈದರಾಬಾದಿನಿಂದ ಒಂದು ಲಾ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದವರೊಬ್ಬರು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಗೆಳೆಯರಾದರು. ಆತನ ಹೆಸರು ನರಸಿಂಹ ರೆಡ್ಡಿ ಅಂತ. ಈತಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರದ ನೂರ ಆರು ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಿದ್ದ ದಾಖಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದ ! ನಮ್ಮ ಕೈಲಿ ಇಂಥಹ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೂ ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಸುಳಿದಿದ್ದೇವೆಯೇನೋ.

ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟವರು ಅಲ್ಲದೇ ತುಂಬಾ ವಯಸ್ಸಾದವರೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಸರ್ಕಾರೀ ನೌಕರಿಯಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿದ್ದ ಹಿರಿಯ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬರು ಕೊನೇ ಬೆಂಚಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಕೂರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲಸೂರಿನಿಂದ ಸೈಕಲ್ ಏರಿ ಅವರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೈ ಪೂರ್ತಿ ಉಣ್ಣೆ ಬಟ್ಟೆ ತೊಟ್ಟು ಅವರು ಠಪ್ ಠಪ್ ಎಂದು ಶೂ ಕಾಲಿನಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸೆಟೆದುಕೊಂಡು ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಮುದುಕನಿಗೆ ಏನುಬಂತು ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಾಯಾಗಿ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆಡಿಸಿಕೊಂಡು ಇರೋದು ಬಿಟ್ಟು ಅನಿಸಿತ್ತು. ಪರಿಚಯ ಹೆಚ್ಚಿದ ಹಾಗೆ ಅವರು ಯಾಕೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬರ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅವರು ಸರ್ವಿಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಯಾವುದೋ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜಡ್ಜಿಯೊಬ್ಬರು ಅದೇನು ಪೊಲೀಸ್ ಕಾನೂನು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವಾ ಅಂತ ಛೇಡಿಸಿದರಂತೆ. ತುಂಬಿದ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು - ಅದಕ್ಕೇ ಈಗ ಅದನ್ನ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಟ್ ಮಾಡ್ತಿದೀನಿ ಅಂದಿದ್ದರು. ಸರ್ಕಾರೀ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೋರು, ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿದ್ದೋರು, ಸ್ಕೂಲು ಮೇಷ್ಟರಾಗಿದ್ದೋರು..... ಹೀಗೆ ತರಹೇವಾರಿ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರು ಯಾವಯಾವುದೋ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಲಾ ಓದಲು ಸೇರಿದ್ದರು. ಆಲ್ ಇಂಡಿಯಾ ರೇಡಿಯೋದವರೊಬ್ಬರು ನಮ್ಮ ಜತೆ ಲಾ ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಯಾವುದಾದರೂ ಪದವನ್ನು ಅಲ್ಪ ಮಹಾಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟು ಹೇಳಿದರೆ ಇವರು ಮುಖ ಕಿವಿಚಿಕೊಂಡು ಕುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಈ ಸ್ವಭಾವ ಮೊದ ಮೊದಲು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಭಾವ

ತಿಳಿದಮೇಲೆ ಬೇಕೆಂದೇ ಅವರೆದುರು ಅತಿ ಗ್ರಾಮ್ಯ ಪದಗಳನ್ನು ಪುಂಖಾನುಪುಂಖವಾಗಿ ಉದುರಿಸಿ ಅವರು ಹಿಂಸೆ ಪಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ಮಾಸ್ಟರ್ ಪದವಿಗಳಿಗೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದವರೂ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜತೆ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ಇದ್ದರು. ಮೊದಲನೇ ವರ್ಷದ ಕಥೆ ಈಗ ಹೇಳಿದ್ದು ನಂತರದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳೂ ಸರಿ ಸುಮಾರಾಗಿ ಹೀಗೇ ನಡೆಯಿತು. ಇನ್ನು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಲು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನೂ ಲಾ ಓದುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲವಾದರೂ ಸುಮಾರು ಜನ ಅದು ಹೇಗೋ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಅನೇಕ ಕಲ್ಪಿತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಪರಾಧಿಗೆ ನೇಣು ಗಂಬದ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಜಡ್ಡು ಅದೇ ಪೆನ್ನನ್ನು ಬೇರೆ ಕೇಸಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲವಂತೆ ಹೌದೇ ಎಂದೊಬ್ಬರು ಕೇಳಿದ್ದರು. ನನಗೆ ತಿಳಿದು ಎಂದಿದ್ದೆ ಅದೇನು ಲಾ ಓದಿದ್ದೀರೀ ಅಂತ ಛೇಡಿಸಿದ್ದರು. ಈವರೆಗೂ ನನಗೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಲಾ ಓದಬೇಕಾದರೇ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಸುಮಾರು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಪ್ರೀಯಾಗಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಸಂಗಗಳಂತೂ ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಹಸಿರು ಹಸಿರಾಗಿ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿದೆ !

✱

ವಿತ್ ಲವ್ ಪ್ರಂ ಡ್ಯಾಡ್

ಬರ್ಲಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ದುಬಾಯಿನ ಆ ಅರಬ್ ಹುಡುಗ ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಮೇಲ್ ಕಳಿಸಿದ:

ಡಿಯರ್ ಡ್ಯಾಡ್.

ಬರ್ಲಿನ್ ನಗರ ಅದ್ಭುತವಾಗಿದೆ. ಜನ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯವರು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಪ್ರತಿ ದಿನ ಈ ಬೆಂಜ್ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ನಾಚಿಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಲೆಕ್ಚರರ್‌ಗಳು ಬ್ರೀನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಮಗ, ನಿಸಾರ್

ಅಪ್ಪನಿಂದ ಉತ್ತರ ಬಂದಿತು ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ.

ಪ್ರೀತಿಯ ಮಗನೇ.

ನೀನು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಲು ನಾಚಿಕೆ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ ಎಂದು ತಿಳಿದು ನಮಗೆ ಅತಂಕವಾಯಿತು. ನಿನ್ನ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಖಾತೆಗೆ ೨೦ ದಶ ಲಕ್ಷ ಡಾಲರ್ ಜಮೆ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ ನೀನೂ ಒಂದು ಬ್ರೀನ್ ಖರೀದಿಸಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಲು ಉಪಯೋಗಿಸು.

ಇತಿ, ನಿಮ್ಮಪ್ಪ

ಲೇಖಕರಿಗೆ ಸೂಚನೆ : ನಿಮ್ಮ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರಹ ಅಥವಾ ನುಡಿ ತಂತ್ರಾಂಶದಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಿದಲ್ಲಿ ಶೀಘ್ರ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

- ಸಂಪಾದಕರು

‘ವಿಕಾಸ’ ಸೌಧದಿಂದ ‘ವಿನೋದ’ ಸೌಧಕ್ಕೆ

- ಇ.ಆರ್. ರಾಮಚಂದ್ರನ್

ವಿಕಾಸ ಸೌಧ ಈಗ ‘ವಿನೋದ ಸೌಧ’ವಾಗಿತ್ತು.

ಅಮರಾವತಿ ದೇವತೆಗಳ ರಾಜ್ಯ.

ಅಲ್ಲಿನ ರಾಜ ಇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಪ್ರಪಂಚದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ಆರ್ಕಿಟೆಕ್ಟ್ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ವಾಯು ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸೌತ್ ಇಂಡಿಯದ ಕೆಳಗಡೆ ಒಂದು ವಿಸ್ಮಯ ದೃಶ್ಯ ಕಂಡರು.

ಒಂದಿಷ್ಟು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಊರಿಂದ ಊರಿಗೆ ಭಿಕಾರಿಗಳ ಹಾಗೆ, ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರ ಹಾಗೆ ನೋಡುತ್ತಾ, ಬೆವರನ್ನೂ ಒರೆಸ್ಕೊಳ್ಳಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು ಏನು ವಿಷಯ ಅಂತಾ... ಹಾಗೆ ಮುಂದೆ ಹಾರುತ್ತ ಬಂದು ವಿಧಾನ ವೀದಿಗೆ...

Dissidents ಅಂದ್ರೆ ‘ಅಸುರರು’ ಇಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲೂ ‘kidnapping’ ಅಂದ್ರೆ ಅವಹರಣ ಅಥವಾ ಸೀತಾಪಹರಣ ಸರ್ವ ಸಾಧಾರಣ..... ಮಿಕ್ಕಿದ್ದು ಸೋಮರಸ, ರೇಪ್ ಈ ಕಥೆ ಇಲ್ಲೂ ಮಾಮೂಲು ಅಂತ ಅನ್ನಿಸ್ತು ಅವರಿಗೆ.

ಇಂದ್ರನಿಗೆ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ವಿಜಯೇಂದ್ರ ಸಂಬಂಧಿಕರೇನಲ್ಲ ಬಾದರಾಯಣ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ ಆದರೂ ಇಲ್ಲಿರುವ ಎಮ್ಮೆಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಹೆಲ್ಪ್ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನಿಸಿತು.

ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ‘ವಿಕಾಸ ಸೌಧ’ ಇದೆ, ಹಾಗಿದ್ದೂ ನಾಯಿಗಳ ಹಾಗೆ ಕಚ್ಚಾಡ್ತಾ ತಿರುಗಾಡ್ತಾ ಇದಾರಲ್ಲ ‘ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪಾ’ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡು ಇಂದ್ರ, ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಗೆ ಏನೋ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದ.

...ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಳಿದಮೇಲೆ ಕೇಳಬೇಕೆ?

ನೀವು ‘ದೇವೇಗೌಡ, ಯಡಿಯೂರಪ್ಪ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ’ ಅನ್ನೋಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವಿಕಾಸ ಸೌಧಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನ ‘ಟಚ್’ ಬಂತು.

ಇಂದ್ರನೇ ತಲೆದೂಗಿ, ‘ಭೇಷ್! ಬಹಳ ತಲೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಿ’ ಅಂತ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿದ.

ವಿಶ್ವಕರ್ಮನ ಹೊಸಾ ಡಿಸೈನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಡಿಸ್ಸಿಡೆಂಟ್ಸ್‌ಗೆ ಏನೇನು ಫೆಸಿಲಿಟೀಸು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.

...ನೋಡೋಣಾ ....ಬನ್ನಿ

ಯುರೋ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಿಗೋ ಹಾಗೆ ಅನುಕೂಲವಿದೆ; ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಸೂಟ್ ಕೇಸ್ ಅಂಗಡಿ, ಬೀಗ ಮುರಿಯುವವ / ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವವನ ಶಾಪ್.

6. 'ಅಗ್ನಿ ಪರೀಕ್ಷೆ'ಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದದ್ದು ಒಂದು ದೇವಸ್ಥಾನ. ಇಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣದ ಎಲ್ಲ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಒಂದೊಂದು ಬ್ರಾಂಚ್ ಮಾಡಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮಿನಿ ವಿಗ್ರಹ ಇಟ್ಟಿದೆ; ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಿ.ಎಂ. ವೃಥಾ ಊರೂರು ಸುತ್ತಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಣಾನ ಪೋಲು ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪುತ್ತೆ ಸದ್ಯ. ವಾಮಾಚಾರ, ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿ, ಪೂಜಾ ತಂತ್ರ, ಮಾಯಾ ಮಾಟಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಳೆ, ಕುಂಕುಮ, ರಕ್ತ, ಮಣ್ಣಿನ ಗೊಂಬೆ ಚುಚ್ಚುವ ಪಿನ್ ಎಲ್ಲ ಸಿಗುತ್ತೆ; ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಫೇಕ್ ಸ್ವಾಮಿಜಿ. ಮದ್ಯ ರಾತ್ರಿಯ ಹೋಮದಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮೇಕೆ ಇಲ್ಲ ಹಂದಿಯ ರಕ್ತ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಸಿಗುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೂಡ ಇದೆ.
7. ಎಮ್ಮೆ ತಮ್ಮಣ್ಣರನ್ನು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಏನಾದರೂ 'ಕಿಡ್ನಾಪ್' ಮಾಡಿದರೆ, ರಾಜ್ಯದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ 40 ದಿವಸಗಳು ದಿನಾ 'ಸೀತಾಪಹರಣ' ಅಧ್ಯಾಯದ ಉಪನ್ಯಾಸ; ಅವರನ್ನು ಮಾಟದಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲೆಂದು ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವದ ರಕ್ಷಕ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ದಿನಾ ರಾತ್ರಿ 12 ಗಂಟೆಗೆ ಕಾಳಿ ದೇವತೆಗೆ ಬೇಡಿಕೆ.
8. ನಮ್ಮ ಎಮ್ಮೆಲ್ಲೆಗಳನ್ನೂ ಇಲ್ಲ ಗೂಳಿಗಳನ್ನು ಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹುರುಳಿ, ಬೂಸಾ, ಗೂಸ, ಹೆಂಡ ಇತ್ಯಾದಿ ಅಲ್ಲೇ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸ್ವೀಕರ್ ಅವರೇ ಮಾಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

9. ಈ ಜಾಗಗಳಿಗೆ ಲೋಕಾಯುಕ್ತ, ಪೊಲೀಸ್ ಕಮಿಷನರ್, CID, ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ನವರಿಗೆ ಸುತರಾಂ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಿಂಟ್, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಮೀಡಿಯಾಗಳು ಅಪ್ಪಿ ತಪ್ಪಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರೆ, ಅವರನ್ನು ಹೊರಹಾಕಲು ಬೌನ್ಸ್‌ಮನ್ ಮತ್ತು ಪೈಲ್ವಾನ್‌ಗಳು ಅಲ್ಲೇ ಕೂತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಇಬ್ಬರೂ ಅಮರಾವತಿಗೆ ಹಾರಿ ಹೋದರು.

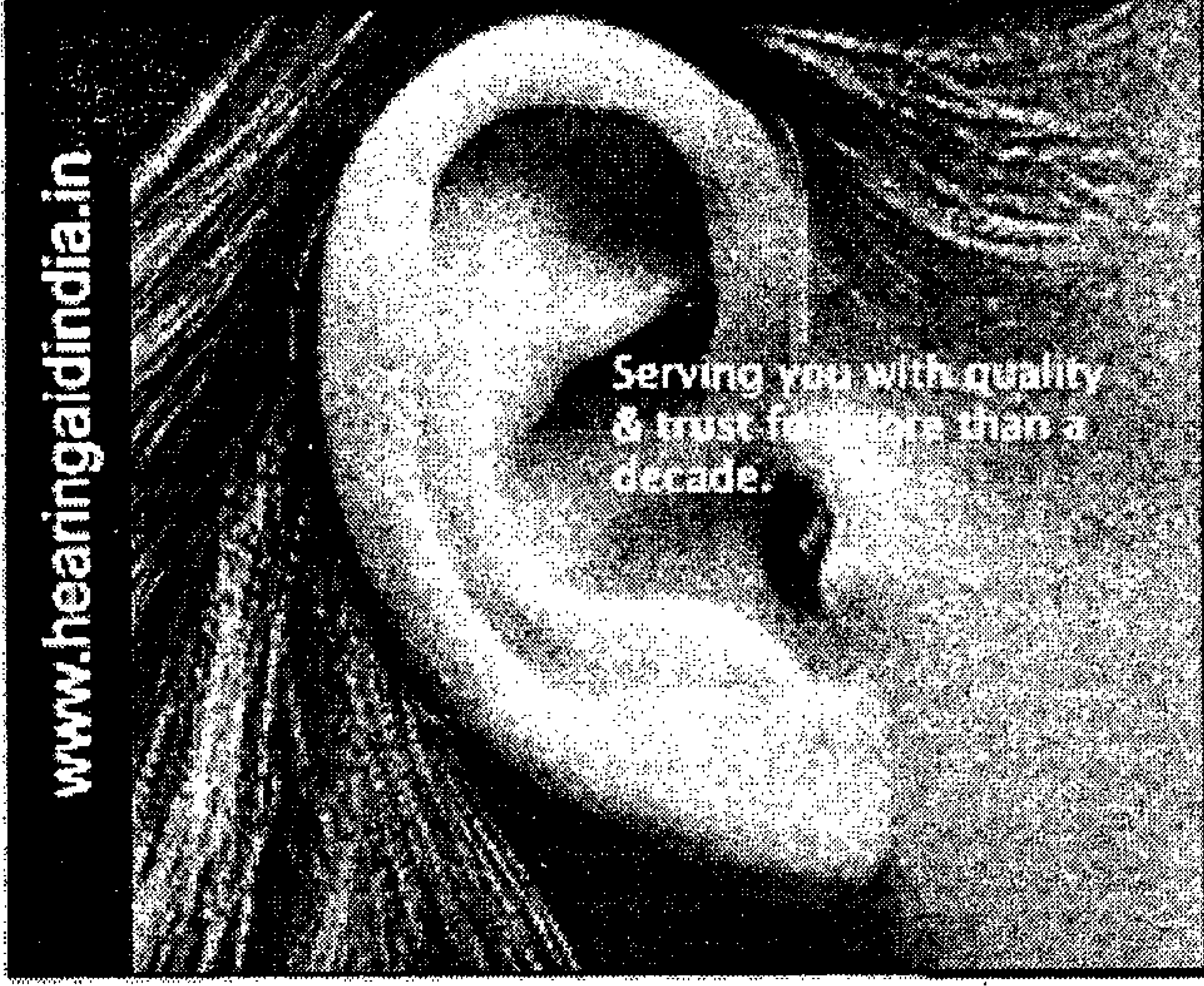
***

ಒಂದು ವರ್ಷವಾದ ಮೇಲೆ 'ಎಮ್ಮೆಲ್ಲೆಗಳು ಹೇಗಿದ್ದರೋ, ಡಬಲ್-ಮನಸ್ಸಿನ ರಾಜ್ಯಪಾಲ, ಅಗ್ನಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯ 'ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್' ಸಿ.ಎಂ. ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಾಯಿತು ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ.....

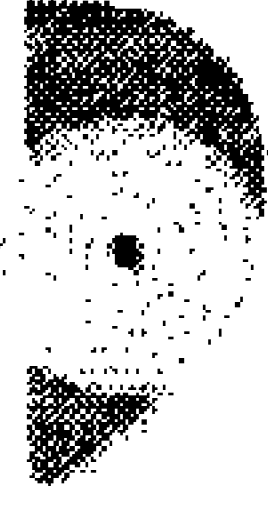
.....ಒಂದು ವರ್ಷ ಬಿಟ್ಟು ಇಂದ್ರ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ, ಅಲ್ಲಿನ ನೂಕು ನುಗ್ಗಲು, 'ಹೌಸ್‌ಫುಲ್' ಬೋರ್ಡ್ ನೋಡಿ ಇಬ್ಬರೂ ಸಂತೃಪ್ತರಾದರು. ಎಮ್ಮೆ ಲ್ಲೆಗಳು, ಗವರ್ನರ್, ಸಿ.ಎಂ. ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೇಕೆ ಹಾಕುತ್ತ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.....

✽

www.hearingaidindia.in

Serving you with quality
& trust for more than a
decade.

Since 1998
Whisper Hearing Aids
Pvt. Ltd.

1030/13, 25 main, 39 cross,
4th 'T' block, Jayanagara, Bengaluru

SIEMENS

Authorised
Hearing Care
Centre

Avail **FREE** supply of batteries for a year
on purchase of hearing aids for this week.

10am - 1:30pm, 5pm - 8pm

Appointment : 26640571, 9741765454

ಕಿವಿ - ಕೇಳುವ ಅಂಗವೇ ಆದರೂ ಅದರ ಒಂದು ಭಾಗ ನಮ್ಮ ದೇಹದ ಸಮತೋಲನ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತದೆ. ಕೇಳಿಸುವ ಭಾಗಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾದರೆ ಕಿವುಡುತನ ಬರುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದ ಭಾಗಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾದರೆ ತಲೆಸುತ್ತು ಕಿವಿಮೊರೆತ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಕಿವಿಮೊರೆತಕ್ಕೆ ಉಳಿದಂತೆ ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳು ಇದ್ದರೂ ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಅಂಗದ ತೊಂದರೆಯೇ ಬಹುಮಟ್ಟಿನ ಕಾರಣ. ಬಹಳ ಸಲ ಈ ತೊಂದರೆ ಔಷಧಿಗೆ ಒಗ್ಗದು. ಮೊರೆತ ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಶಬ್ದವನ್ನು ಹಿಯರಿಂಗ್ ಏಡ್ ಮೂಲಕ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅದೇ ಉತ್ತರ. ಕಿವಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ ಕಡಿಮೆಯಾದ ನಂತರ ಹಿಯರಿಂಗ್ ಏಡ್ ಧರಿಸಿ ಎಲ್ಲರಂತೆಯೇ ಮಾತಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕು, ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನ.

ಡಾ|| ಜಿ. ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಇಡಿ.ಡಿ.

ವಾಕ್ - ಶ್ರವಣದೋಷ ತಜ್ಞ, ವಿಸ್ಪರ್ ವಾಕ್ - ಶ್ರವಣ ಕೇಂದ್ರ

ನೂರು ಮೋರಿ ಸಾಲದು

- ಎನ್. ರಾಮನಾಥ

“ಏಕೆ? ಏಕೆ ಈ ಮಳೆ? ಹೋಯಿತಲ್ಲ ಇಳೆ! ಹರಡಿತಲ್ಲ ಕೊಳೆ! ಈಜೀಪುರದ ಜನತೆ ಈಜಿ, ಓಕಳಿಪುರ ಓ! ಕೊಳೆಯಾಗಿ, ಕಿನೋ ಬಳಿಯ ಬಸ್ಸು ಕೂಡ 'ನೋ' ಎಂದು ನಿಂತುಹೋಗಿ, ಮರಕೆ ಮರಣ, ಜನಕೆ ಮಲಿನ ದಂಡಿ ದಂಡಿ ತುಂಬಿ ತಂದ ಇಂಥ ಮಳೆ ಬಂದಿತೇಕೆ, ಬಂದಿತೇಕೆ” ಎಂಬುದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಲು ನಮ್ಮ ಛಿಟಿವಿ ಸಂದರ್ಶಕ ತೇಜು ಗೃಹ-ಸಾರಿಗೆ-ಉಸ್ತುವಾರಿ ಸಚಿವರಿಗೆ ಫೋನ್ ಘುಮಾಯಿಸಿದ. ಗೃಹ ಸಚಿವರಾದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಗೃಹದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ, ಉಸ್ತುವಾರಿ ಸಚಿವರಾದ್ದರಿಂದ ವಾರಿ ಬೀಳತೊಡಗಿದಾಕ್ಷಣ 'ಉಸ್ತುವಾರಿ' ಸಚಿವರಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. 'ಸಾರಿಗೆ' ಸಚಿವರಾದ್ದರಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೂ 'sorry' ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ನನ್ನನ್ನು ಸಾರಿ-ಗೆ ಸಚಿವನಾಗಿಸಿದ್ದು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೇನೋ. ಹಲವು ನೂರು ಡಯಲ್‌ಗಳ ನಂತರ ಅವರ ಲೈನ್ ಸಿಕ್ಕಿತು!

“ಈ ಮಾರ್ಗದ ಎಲ್ಲಾ ಲೈನ್‌ಗಳು ಮಳೆಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹಾಳಾಗಿವೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಒಂದು ವಾರದ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಡಯಲ್ ಮಾಡಿ” ಎಂದಿತು ಕುಕಿಲ ದನಿ. ನಂತರ ಕಟ್ಟಾರ್ ಫೋನ್‌ನ ಸರದಿ. “ಈ ಫೋನ್ ಕಂಪನಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಟವರ್‌ಗಳೂ ಮಳೆಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಟವರ್ ತಂದು ಒರೆಸಿ, ನಂತರ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ” ಎಂದಿತೊಂದು ದನಿ.

ಇನ್ನು ನಗರದ ಕಾರ್ಪೊರೇಟರ್‌ಗಳು? ಸಂಜೆ ಏಳರಲ್ಲೂ ಜನತೆಗೆ ಸಿಕ್ಕರೆ ಅವರು ತೀರ್ಥ, ಪ್ರಸಾದಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವುದಾದರೂ ಯಾವಾಗ? ಪಾಪ! ಎಷ್ಟೋ ಕಾರ್ಪೊರೇಟರ್‌ಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಮರೆಯಲು ಮಬ್ಬು ಬೆಳಕಿನ ತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರಂತೆ. ಮತ್ಯಾರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸುವುದೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ತೇಜುವಿನ ಫೋನ್ ರಿಂಗ್ ಆಯಿತು.

“ವರುಣ್ ಸ್ವೀಕಿಂಗ್” ಎಂದಿತು ಅತ್ತಲಿನ ದನಿ.

“ವರುಣ್ ಗಾಂಧಿಯವರೇ? ಈ ಮಳೆಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸೋ, ಜೆಡಿಎಸ್ಸೋ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಳಲು ಫೋನ್ ಮಾಡಿರುವಿರೇನು?” ಕಾತುರದಿಂದ ಕೇಳಿದ ತೇಜು.

“ನೋ, ನಾನು ವರುಣ. ದೇವಲೋಕದಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ”

“ಓ! ರೈನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ ದೇವರು! ತುಂಬ ಸಂತೋಷ ವರುಣ್ ಅಂಕಲ್”

“ನೀನು ಮಳೆ ಏಕೆ ಬಂದಿತು ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಏಕೆ ಈ ವಿಧದ ತೊಂದರೆಗಳು ಉಂಟಾದವೆಂದು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕೇಳಲು ಪರದಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ, ನಿನ್ನ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ನಾನೇ ಫೋನಾಯಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಎಸೆಯುವಂತಹವನಾಗು ವತ್ಸ”

“ವರುಣ್ ಅಂಕಲ್, ಏಕೆ ಈ ರೈನು? ಐ ಮೀನ್, ವೈ ದಿಸ್ ಮಳೆ?”

“ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಂದೂ ಆಗದಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾದಯಾತ್ರೆ ನಡೆದುದನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿದೆಯಾ?”

“ಎಸ್. ವ್ಯೂ ಮಾಡಿದೆ ಅಂಕಲ್”

“ವಿಮಾನ, ಕಾರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಎಲ್ಲಾ ಪರಮವಾಪಿಗಳ ಪಾದಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಭೂಮಿ ಕೊಳೆಯಾಗಿತ್ತು, ಮೈಲಿಗೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ತೊಳೆಯಲು ಈ ಮಳೆ”

“ವಾಟ್ ಎ ರೈನ್ ಅಂಕಲ್, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಕೂಲೋ ಕೂಲು”

“ಅದೂ ಒಂದು ಕಾರಣವೇ. ನಿನ್ನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯು ಸಂಪುಟ ಪುನಾರಚನೆ ಮಾಡಿ, ಅನಂತವಾದ ದುಃಖವನ್ನೂ, ಜನತೆಯಿರಲಿ, ಜನಾರ್ಥನರೂ ಮೆಚ್ಚದಂತಹ ಕೈವಾಡಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸಿ, ತಾನು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಶೋಭೆಯೆಂದು ಮೆರೆದುದಕ್ಕೆ ದಟ್ಟವಾದ ಹೊಗೆ ಎದ್ದಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಶಮನಗೊಳಿಸಲು ನಿನ್ನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯ ಕಣ್ಣೀರಿನ ಸ್ಪಾಕ್ ಸಾಲುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೊಂಚ ನೀರಿನ ಸ್ಪಾಕ್ ಕೊಟ್ಟೆನಷ್ಟೆ”

“ಅಂಕಲಂಕಲ್, ಐ ಮೀನ್ ದೇವದೇವ, ಇದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಯಾಗಲಿಲ್ಲವೇ?”

“ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಗಣೇಶನ ಹಬ್ಬ ಇದ್ದಿತ್ತಲ್ಲಾ, ಗಣೇಶನೊಡನೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಶ್ಮಲಗಳನ್ನೂ ಚರಂಡಿಗೆ, ಕೆರೆಗೆ ಎಸೆದಿದ್ದಿರಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಶುಚಿಮಾಡಲು ಬಿಬಿಎಂಪಿಯನ್ನು ಕಾದರೆ ಮುಂದಿನ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಬರುತ್ತಿತ್ತಷ್ಟೆ ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನೇ ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿ ಆ ಕೊಳೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೀದಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಬರುವ ಕಸದ ವಾಹನಕ್ಕೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಈಗಲಾದರೂ ಸುರಿದು ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಿರಿ”

“ಬಟ್, ಅಂಕಲ್, ಈ ಏರ್ ಆಂಜನೇಯ ಟೆಂಪಲ್‌ನಲ್ಲೂ ನೀರು ನುಗ್ಗಿ...”

“ಎಲೈ ಕನ್ನಡದ ವರದಿಗಾರನೇ, ನವೆಂಬರ್ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲೂ ‘ಗಾಳಿ ಆಂಜನೇಯನ ದೇವಸ್ಥಾನ’ ಎಂಬುವಷ್ಟಾದರೂ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯಬಾರದೇ? ಇರಲಿ, ಆ ದೇವನಿಗೆ ದಿನವೂ ಬಾವಿಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಬೇಸರವಾಗಿದ್ದು ಒಮ್ಮೆ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಮಳೆಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೋಯುವ ಆಸೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನೇ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದೆ”

“ಆದರೆ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಏಕೆ ಬೇಕು ವರುಣ? ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮಳೆ ಬಿದ್ದರೆ ಸಾಕಲ್ಲವೇ? ನೀವು ಟೋಟಲ್ ರೈನ್ ಅನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೇ ಡೈವರ್ಟ್ ಮಾಡಿದರೆ...”

“ನಿಮ್ಮ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆಂದೇ ನಾನು ನಗರಗಳಲ್ಲೂ ಮಳೆ ಸುರಿಸುವುದು.”

“ಅದು ಹೇಗೆ?”

“ನೀವು ಗುಟ್ಟಾ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಉಗಿದ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಹೋಗಿಸಲು ಯಾರು ಮುಂದೆ ಬರುವರು? ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಕೇವಲ ಆಯುಧಪೂಜೆಯೆಂದು ತೊಳೆಯುವ ಬಸ್, ಕಾರ್, ಸ್ಕೂಟರ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾರು ನೀರು ಹಾಕಿ ಧೂಳು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವರು? ‘ನಿರ್ಮಲ ಶೌಚಾಲಯ’ಗಳ ಸುತ್ತ ಮಾಡಿದ ಹೇಸಿಗೆಯನ್ನು ತೊಟ್ಟಿಗಳ ಸುತ್ತಲೂ ಹರಡಿದ ಕಸವನ್ನು ಯಾರು ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿಸುವರು? ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಮಳೆ ಸುರಿಸದಿದ್ದರೆ ಮೋಕ್ಷವೇ ಇಲ್ಲವೆ ವರದಿಗಾರನೇ.”

“ಆದರೆ ತಗ್ಗಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ನೀರು ನುಗ್ಗಿ...”

“ಆ ಭಗೀರಥನದೇ ತಪ್ಪು. ನಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ನಾವು ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ ನೀರನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಆತನೇ ‘ಇಳಿದು ಬಾ ತಾಯೀ...’ ಎಂದು ರಾಗರಾಗವಾಗಿ ಹಾಡಿ, ಕಾಡಿ, ಇಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಅಂದಿನಿಂದಲೇ ನೀರು ತಗ್ಗಿನಡೆಗೆ ಹರಿಯಲು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದು. ನೀವೇ ತಗ್ಗಿಗೆ ತರಿಸಿಕೊಂಡ ನೀರಿಗೆ ನೀವೇ ಕಷ್ಟ ಪಡುವುದು ಸ್ವಯಂಕೃತ ಅಪರಾಧ”

“ನಿಜವೇ ವರುಣ್ ಅಂಕಲ್?”

ನೂರು ಮೋರಿ ಸಾಲದು ನೀರು ಓಡಲು

ನೂರಾರು ಕೋಟಿ ಸಾಲದು ಹೂಳು ಎತ್ತಲು

ಎಂಬಂತಾಗಿರುವ ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಹೇಗೆ?

“ಒಂದು ಮಾಡರ್ನ್ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ರಾಜಾಕಾಲುಬೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದು, ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿರುವ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಒಡೆದು ನೀರು ಹರಿಯಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನೇ ಪಠಿಸಿರಿ”

“ವಿಚ್ ಈಸ್ ದಟ್ ಮಂತ್ರ ವರುಣ್ ಅಂಕಲ್?”

“ರೈನ್ ರೈನ್ ಗೋ ಅವೇ ಕಂ ಎಗೇಯ್ಸ್ ಅನದರ್ ಡೇ
ಅವರ್ ಸಿಟಿ ಈಸ್ ನಾಟ್ ರೆಡಿ ರೈನ್ ರೈನ್ ಗೋ ಅವೇ.”

✽

ಎಷ್ಟು ಕೋಟಿ ತಂದಿದೀರಿ ಸಾರ್?

आ नौ भजः कतौ यन्तु विन्तः ।
"Let Noble Thoughts Come To Us From Every Side"
By Swami S. S. S.

Not for nothing are we considered

"One of the most preferred B-Schools..." !

Our enviable reputation as "One of the most preferred B-School in Bangalore", the Silicon Valley of India, has been a result of our strategic approach in imparting Management Studies. The distinct difference lies in our emphasis on the holistic development of the students while preparing them as Managers of tomorrow upholding Bharatiya Vidya Bhavan's values.

Two-year Full-Time Master of Business Administration (MBA) Course

Our student-centric facilities include:

Aesthetically designed
Classrooms with
LCD & NET

Highly qualified
Faculty with Doctorate
& Industry experience

- Corporate ambience
- 24-hours broadband Internet facility
- Extensive orientation programme
- Communication Skills
- Holistic approach through Yoga & Meditation

M. P. BIRLA INSTITUTE OF MANAGEMENT Associate Bharatiya Vidya Bhavan

Approved by AICTE and Affiliated to Bangalore University
#43, Race Course Road, Bangalore - 560 001 Karnataka

•Ph: 080-2235 4725, 2238 2798, 2238 9634, 2220 7742 •Fax: 080-2238 9635
•E-mail: admissions@mpbim.com •Web: www.mpbim.com

We are a
BHAVAN'S INSTITUTE

Are you ready for the challenge?

We won't just give you grades
We make you earn

We don't just
transfer knowledge
We make you learn

We won't just teach you
We make you learn

We don't just
recommend you for a career
We make you deserve it

आ नौ भजः कतौ यन्तु विन्तः ।
"Let Noble Thoughts Come To Us From Every Side"
By Swami S. S. S.

We are a
BHAVAN'S INSTITUTE

Bhavan - Marshall MBA Program

- Courses taught by Doctorally qualified Professors mainly from Marshall University with current publications in refereed journals
- Two-year full time MBA course
- MBA Degree awarded by Marshall University
- Option of attending Marshall University's campus in the USA.

Bharatiya Vidya Bhavan

offers an INTERNATIONAL MBA from

MARSHALL UNIVERSITY, USA

at its Campus #43, Race Course Road, Bangalore - 560 001 Karnataka

•Ph: 080-2237 0445 / 46 •Fax: 080-2237 0447 •E-mail: mba2@bhavan-marshall.org
•Web: www.bhavan-marshall.org •Web: www.marshall.edu

MALLIGE

PERSONALISED COMPLETE MEDICAL CARE

Mallige Medical Centre

31/32, Crescent Road,
Bangalore – 560001

Phone: 22203333, Fax: 22265298

E-mail: info@mallige.com

Mahabodhi Mallige Hospital

T. Mariappa Road, 1st Block, Jayanagar,
Bangalore – 560011

Phone: 26565678, Fax: 26571516

Web: <http://www.mallige.com>